

INWESTYCJA PRZEBUDOWA ODDZIAŁÓW GINEKOLOGICZNO - POŁOŻNICZEGO I NOWORODKOWEGO

INWESTOR **ZAKŁAD OPIEKI ZDROWOTNEJ W OŚWIĘCIMIU,**
ul. WYSOKIE BRZEGI, 32-600 OŚWIĘCIM

OBIEKT **BUDYNKI A, B, C**

FAZA PW/Z PROJEKT NR 120-PG-GPN-STWIOR-VIII-1P/Z

BRANŻA ELEKTRYCZNA

TEMAT	SPECYFIKACJA TECHNICZNA WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT DO PROJEKTU ZAMIENNEGO INSTALACJE NISKOPRĄDOWE
-------	---

PROJEKTOWAŁ MGR INŻ. JAROSŁAW KUBISIAK RP UPR. 839/94

OPRACOWAŁ MGR INŻ. JAROSŁAW KUBISIAK RP UPR. 839/94

KRAKÓW LIPIEC 2012R

T.00.00.00 SPECYFIKACJA TECHNICZNA WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT W ZAKRESIE INSTALACJI ELEKTRYCZNYCH - NISKOPRĄDOWYCH
T.01.00.00 CZĘŚĆ OGÓLNA
T.01.01.00 Przedmiot Specyfikacji Technicznej
T.01.02.00 Zakres stosowania ST
T.01.03.00 Zakres robót objętych ST
T.01.04.00 Ogólne wymagania dotyczące Robót
T.01.04.01 Przekazanie terenu budowy
T.01.04.02 Dokumentacja Projektowa
T.01.04.03 Zgodność Robót z dokumentacją Projektową i ST
T.01.04.04 Zabezpieczenie terenu budowy
T.01.04.05 Ochrona środowiska w czasie wykonywania Robót
T.01.04.06 Ochrona przeciwpożarowa
T.01.04.07 Materiały szkodliwe dla otoczenia
T.01.04.08 Ochrona własności publicznej i prywatnej
T.01.04.09 Bezpieczeństwo i higiena pracy
T.01.04.10 Ochrona i utrzymanie robót
T.01.04.11 Stosowanie się do prawa i innych przepisów
T.02.00.00 MATERIAŁY
T.02.01.00 Źródła uzyskania materiałów
T.02.02.00 Materiały nie odpowiadające wymaganiom
T.02.03.00 Przechowywanie i składowanie materiałów
T.02.04.00 Wariantowe stosowanie materiałów
T.03.00.00 SPRZĘT
T.04.00.00 TRANSPORT
T.05.00.00 WYKONANIE ROBÓT
T.05.01.00 Warunki przystąpienia do robót
T.05.02.00 Roboty w zakresie instalacji elektrycznych niskoprądowych - wymagania ogólne
T.05.02.01 Trasowanie
T.05.02.02 Instalacje w korytkach
T.05.02.03 Instalacje w kanałach podłogowych
T.05.02.04 Instalacje w kanałach (listwach) naściennych
T.05.02.05 Instalacje w rurach, przejścia przez ściany i stropy
T.05.02.06 Instalacje w tynku
T.05.02.07 Łączenie przewodów oraz przyłączanie do aparatów i urządzeń
T.05.02.08 Podejścia do urządzeń
T.05.03.00 Roboty w zakresie instalacji niskoprądowych-wymagania szczegółowe
T.05.03.01 Instalacja okablowania strukturalnego - teledycja i telefonia
T.05.03.02 Instalacja systemu przywoławczego
T.05.03.03 Instalacja telewizji obserwacyjnej pacjenta
T.05.03.04 Instalacja kontroli dostępu
T.05.03.05 Instalacja domofonów
T.05.03.06 Instalacja zasilająca urządzenia niskoprądowe
T.06.00.00 KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT
T.06.01.00 Program zapewnienia jakości
T.06.02.00 Zasady kontroli jakości robót
T.06.03.00 Pobieranie próbek
T.06.04.00 Badania i pomiary
T.06.04.01 Badania odbiorcze instalacji niskoprądowych
T.06.04.02 Oględziny instalacji niskoprądowych
T.06.04.03 Pomiary i próby instalacji niskoprądowych
T.06.05.00 Raporty z badań

T.06.06.00 Badania prowadzone przez Zamawiającego
T.06.07.00 Atesty, Certyfikaty i deklaracje zgodności
T.06.08.00 Dokumenty budowy
T.06.08.01 Dziennik Budowy
T.06.08.02 Księga obmiaru
T.06.08.03 Dokumenty laboratoryjne
T.06.08.04 Pozostałe dokumenty budowy
T.06.08.05 Przechowywanie dokumentów budowy
T.07.00.00 OBMIAR ROBÓT
T.07.01.00 Ogólne zasady obmiaru robót
T.07.02.00 Zasady określania ilości robót i materiałów
T.07.03.00 Urządzenia i sprzęt pomiarowy
T.07.04.00 Czas przeprowadzenia obmiaru
T.08.00.00 ODBIÓR ROBÓT
T.08.01.00 Rodzaje odbiorów robót
T.08.02.00 Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu
T.08.03.00 Odbiór międzyoperacyjny
T.08.04.00 Odbiór częściowy
T.08.05.00 Odbiór końcowy robót
T.08.06.00 Dokumenty odbioru końcowego
T.08.07.00 Odbiór pogwarancyjny
T.09.00.00 PODSTAWA PŁATNOŚCI
T.10.00.00 PRZEPISY ZWIĄZANE
T.10.01.00 Przepisy prawne
T.10.02.00 Normy techniczne

T.00.00.00 SPECYFIKACJA TECHNICZNA WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT W ZAKRESIE INSTALACJI ELEKTRYCZNYCH - NISKOPRĄDOWYCH

T.01.00.00 CZĘŚĆ OGÓLNA

T.01.01.00 Przedmiot Specyfikacji Technicznej

Przedmiotem Specyfikacji Technicznej są warunki wykonania i odbioru wszystkich robót w zakresie instalacji elektrycznych-niskoprądowych wewnętrznych obejmujących w szczególności wymagania właściwości materiałów, wymagania dotyczące sposobu wykonania i oceny prawidłowości poszczególnych robót. W dalszej części opracowania Specyfikacja Techniczna będzie opisywana skrótem ST.

T.01.02.00 Zakres stosowania ST

Specyfikacje Techniczne stanowią część Dokumentów Przetargowych i należy je stosować w zlecaniu i wykonaniu Robót opisanych w podpunkcie 1.1.

T.01.03.00 Zakres robót objętych ST

Niniejsza Specyfikacja Techniczna obejmuje zakres robót branży elektrycznej, określonych w Projekcie budowlano-wykonawczym i Przedmiarze Robót dla Instalacji Elektrycznych Niskoprądowych wewnętrznych według wykazu jak niżej:

- Instalacja teledacyjna (komputerowa) w ramach okablowania strukturalnego
- Instalacja telefoniczna w ramach okablowania strukturalnego
- Instalacja systemu przywoławczego
- Instalacja telewizji obserwacyjnej pacjenta
- Instalacja domofonów
- Instalacja kontroli dostępu
- Instalacja zasilająca urządzenia niskoprądowe

Wymieniony powyżej zakres robót w istniejących pomieszczeniach będzie realizowany w powiązaniu z robotami budowlanymi i wykonywaniem instalacji innych branż, opisanymi w odrębnych Specyfikacjach Technicznych. Zakres robót instalacji elektrycznych niskoprądowych wykracza poza kubaturę objętą przebudową z uwagi na konieczność powiązania lokalnych instalacji i systemów ze strukturami nadrzędnymi obejmującymi całość obiektu. Wymagać to będzie, w pomieszczeniach normalnie użytkowanych, częściowego rozebrania, a potem odtworzenia istniejących sufitów podwieszonych, wykonania przepustów instalacyjnych przez istniejące ściany i stropy, a po wykonaniu instalacji - zaprawienia bruzd, zagipsowania ubytków oraz malowania uzupełniającego uszkodzonych powierzchni ścian i sufitów.

T.01.04.00 Ogólne wymagania dotyczące Robót

Wykonawca Robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za ich zgodność z Dokumentacją Projektową, Specyfikacją Techniczną i poleceniami Inspektora Nadzoru. Wszystkie Roboty ujęte Projektem należy wykonać ściśle według Warunków Technicznych Wykonania i Odbioru Robót Budowlanych: część D - Roboty instalacyjne: zeszyt 2 - Instalacje elektryczne i piorunochronne w budynkach użyteczności publicznej oraz Polskich Norm, pod fachowym nadzorem technicznym osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia budowlane.

Roboty rozbiórkowe winny spełniać wymagania zawarte w rozporządzeniu MGPIB z dnia 15.12.1994r w sprawie warunków i toku postępowania przy rozbiórkach oraz ogólnie obowiązujące przepisy BHP.

Kolejność robót i organizacja pracy na budowie musi być zgodna z warunkami formalnymi oraz nie może obniżać jakości robót. Przyjęte rozwiązania materiałowe i systemowe stanowią poglądowy standard techniczny i ustalają poziom rozwiązań.

Rozwiązania inne niż w projekcie wymagają uzgodnień z Przedstawicielem Zamawiającego (Inspektorem Nadzoru) i Projektantem.

T.01.04.01 Przekazanie terenu budowy

Zamawiający w terminie określonym w dokumentach umowy przekaze Wykonawcy Teren Budowy wraz ze wszystkimi wymaganymi uzgodnieniami prawnymi i administracyjnymi, Dziennik Budowy oraz egzemplarze Dokumentacji Projektowej i ST zgodnie z umową.

T.01.04.02 Dokumentacja Projektowa

Dokumentacja Projektowa, którą Zamawiający przekaze Wykonawcy po podpisaniu umowy będzie zawierać:

- Projekt wykonawczy „Instalacje niskoprądowe”
- Specyfikacja Techniczna

Wykonawca zobowiązany jest w porozumieniu z Generalnym Wykonawcą w cenie umowy opracować:

- Projekt organizacji i harmonogram Robót stosownie do umownego zakresu robót
- Projekt zaplecza technicznego budowy w części dotyczącej umownego zakresu robót

T.01.04.03 Zgodność Robót z dokumentacją Projektową i ST

Dokumentacja Techniczna, Specyfikacja Techniczna oraz dodatkowe dokumenty przekazane przez Zamawiającego Wykonawcy stanowią część umowy, a wymagania wyszczególnione choćby w jednym z nich są obowiązujące dla Wykonawcy, tak, jakby zawarte były w całej dokumentacji. Wykonawca nie może wykorzystywać błędów lub uproszczeń w Dokumentacji Projektowej, a o ich wykryciu powinien natychmiast powiadomić Inspektora Nadzoru, który dokona odpowiednich zmian lub poprawek. Wszystkie wykonane Roboty i dostarczone materiały będą zgodne z Dokumentacją Projektową i ST. Dane określone w Dokumentacji Projektowej i ST będą uważane za wartości docelowe. Cechy materiałów muszą być jednorodne i wykazywać zgodność z określonymi wymaganiami. W przypadku, gdy materiały lub Roboty nie będą w pełni zgodne z Dokumentacją Projektową lub ST i wpłynie to na nie zadowalającą jakość elementów budowli to takie materiały będą bezzwłocznie zastąpione innymi, a Roboty rozebrane na koszt Wykonawcy.

T.01.04.04 Zabezpieczenie terenu budowy

Wykonawca jest zobowiązany do zabezpieczenia Terenu Budowy w okresie trwania realizacji budowy, aż do zakończenia i odbioru ostatecznego Robót. Wykonawca dostarczy, zainstaluje i będzie utrzymywać tymczasowe urządzenia zabezpieczające, w tym ogrodzenia, poręcze, oświetlenie, sygnały i znaki ostrzegawcze, dozorców, wszelkie inne środki niezbędne do ochrony Robót. Koszt zabezpieczenia Terenu Budowy nie podlega odrębnej zapłacie i przyjmuje się, że jest włączony w cenę umowną.

T.01.04.05 Ochrona środowiska w czasie wykonywania Robót

Wykonawca ma obowiązek znać i stosować w czasie prowadzenia Robót wszelkie przepisy dotyczące ochrony środowiska naturalnego. W okresie trwania budowy i wykańczania Robót Wykonawca będzie podejmować wszelkie uzasadnione kroki mające na celu stosowanie się do przepisów i norm dotyczących ochrony środowiska na terenie i wokół Terenu Budowy oraz będzie unikać uszkodzeń lub uciążliwości dla osób lub własności społecznej i innych, a wynikających ze skażenia, hałasu lub innych przyczyn powstałych w następstwie jego sposobu działania. Stosując się do tych wymagań, będzie miał szczególny wzgląd na:

- 1) Lokalizację baz, warsztatów, magazynów, składowisk i dróg dojazdowych.
- 2) Środki ostrożności i zabezpieczenia przed:
 - a) zanieczyszczeniem zbiorników i cieków wodnych pyłami lub substancjami toksycznymi,

- b) zanieczyszczeniem powietrza pyłami i gazami,
- c) możliwością powstania pożaru.

T.01.04.06 Ochrona przeciwpożarowa

Wykonawca będzie przestrzegać przepisów ochrony przeciwpożarowej. Wykonawca będzie utrzymywać sprawny sprzęt przeciwpożarowy wymagany przez odpowiednie przepisy w pomieszczeniach biurowych i magazynach oraz w maszynach i pojazdach. Materiały łatwopalne będą składowane w sposób zgodny z odpowiednimi przepisami i zabezpieczone przed dostępem osób trzecich. Wykonawca będzie odpowiedzialny za wszelkie straty spowodowane pożarem wywołanym jako rezultat realizacji Robót albo przez personel Wykonawcy.

T.01.04.07 Materiały szkodliwe dla otoczenia

Materiały, które w sposób trwały są szkodliwe dla otoczenia, nie będą dopuszczone do użycia. Nie dopuszcza się użycia materiałów wywołujących szkodliwe promieniowanie o stężeniu większym od dopuszczalnego, określonego odpowiednimi przepisami. Wszelkie materiały odpadowe użyte do Robót będą miały świadectwa dopuszczenia, wydane przez uprawnioną jednostkę, jednoznacznie określające brak szkodliwego oddziaływania tych materiałów na środowisko. Materiały, które są szkodliwe dla otoczenia tylko w czasie Robót, a po zakończeniu Robót ich szkodliwość zanika (np. materiały pyłaste), mogą być użyte pod warunkiem przestrzegania wymagań technologicznych w budowaniu. Jeżeli wymagają tego odpowiednie przepisy, Zamawiający powinien otrzymać zgodę na użycie tych materiałów od właściwych organów administracji państwowej. Jeżeli Wykonawca użył materiałów szkodliwych dla otoczenia zgodnie ze Specyfikacjami, a ich użycie spowodowało jakiegokolwiek zagrożenie środowiska, to konsekwencje tego poniesie Zamawiający.

T.01.04.08 Ochrona własności publicznej i prywatnej

Wykonawca odpowiada za ochronę instalacji na powierzchni ziemi i za urządzenia podziemne, takie jak rurociągi, kable itp. oraz uzyska od odpowiednich władz, będących właścicielami tych urządzeń, potwierdzenie informacji dostarczonych mu przez Zamawiającego w ramach planu ich lokalizacji. Wykonawca zapewni właściwe oznaczenie i zabezpieczenie przed uszkodzeniem tych instalacji i urządzeń w czasie trwania budowy. Wykonawca jest zobowiązany umieścić w swoim harmonogramie rezerwę czasową dla wszelkiego rodzaju Robót, które mają być wykonane w zakresie przełożenia instalacji na Terenie Budowy i powiadomi Inspektora Nadzoru o zamiarze rozpoczęcia Robót. O fakcie przypadkowego uszkodzenia tych instalacji Wykonawca bezzwłocznie powiadomi Inspektora Nadzoru i zainteresowane władze oraz będzie z nimi współpracował, dostarczając wszelkiej pomocy potrzebnej przy dokonywaniu napraw. Wykonawca będzie odpowiadać za wszelkie spowodowane przez jego działania uszkodzenia instalacji na powierzchni ziemi i urządzeń podziemnych wykazanych w dokumentach dostarczonych mu przez Zamawiającego.

T.01.04.09 Bezpieczeństwo i higiena pracy

Podczas realizacji robót Wykonawca będzie przestrzegać przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, a szczególnie zadba, aby personel nie wykonywał pracy w warunkach niebezpiecznych, szkodliwych dla zdrowia oraz nie spełniających odpowiednich wymagań sanitarnych. Instalacje lub urządzenia elektryczne przeznaczone do demontażu należy pozbawić napięcia poprzez ich trwałe odłączenie od źródeł napięcia. Wykonawca zapewni i będzie utrzymywał wszelkie urządzenia zabezpieczające, socjalne oraz sprzęt i odpowiednią odzież dla ochrony życia i zdrowia osób zatrudnionych na budowie oraz dla zapewnienia bezpieczeństwa publicznego. Odzież robocza stosowana podczas wykonywania robót będzie miała dobrze widoczny znak firmowy Wykonawcy. Uznaje się, że wszelkie koszty związane z wypełnieniem wymagań określonych powyżej nie podlegają odrębnej zapłacie i są uwzględnione w cenie umownej.

T.01.04.10 Ochrona i utrzymanie robót

Wykonawca będzie odpowiedzialny za ochronę robót i za wszelkie materiały i urządzenia używane do robót od daty rozpoczęcia do daty zakończenia robót (do wydania potwierdzenia zakończenia przez Zamawiającego).

T.01.04.11 Stosowanie się do prawa i innych przepisów

Wykonawca zobowiązany jest znać wszystkie przepisy wydane przez władze centralne i miejscowe oraz inne przepisy i wytyczne, które są w jakikolwiek sposób związane z robotami i będzie w pełni odpowiedzialny za przestrzeganie tych praw, przepisów i wytycznych podczas prowadzenia robót.

Określenia podstawowe

Inspektor Nadzoru – osoba wyznaczona przez Zamawiającego, upoważniona do nadzoru nad realizacją Robót i do występowania w jego imieniu w sprawach realizacji umowy zgodnie z Prawem Budowlanym.

Kierownik budowy – osoba wyznaczona przez Wykonawcę, upoważniona do kierowania Robotami i do występowania w jego imieniu w sprawach realizacji umowy.

Rejestr obmiarów – akceptowany przez Inspektora Nadzoru rejestr z ponumerowanymi stronami, służący do wpisywania przez Wykonawcę obmiaru dokonywanych Robót w formie wyliczeń, szkiców i ewentualnie dodatkowych załączników. Wpisy w Rejestrze Obmiarów podlegają potwierdzeniu przez Inspektora Nadzoru.

Materiały – wszelkie tworzywa niezbędne do wykonania Robót, zgodne z Dokumentacją Projektową i Specyfikacjami Technicznymi, zaakceptowane przez Zamawiającego

Polecenie Inspektora Nadzoru – wszelkie polecenia przekazane Wykonawcy przez Inspektora Nadzoru w formie pisemnej dotyczące sposobu realizacji Robót lub innych spraw związanych z prowadzeniem budowy.

Projektant – uprawniona osoba prawna lub fizyczna, będąca autorem Dokumentacji Projektowej.

Przedmiar – wykaz Robót z podaniem ich ilości w kolejności technologicznej ich wykonania

T.02.00.00 MATERIAŁY

T.02.01.00 Źródła uzyskania materiałów

Przed zaplanowanym wykorzystaniem jakichkolwiek materiałów przeznaczonych do robót Wykonawca przedstawi szczegółowe informacje dotyczące proponowanego źródła zamawiania tych materiałów i odpowiednie atesty, aprobaty techniczne, świadectwa zgodności, świadectwa dopuszczenia itp. oraz próbki do zatwierdzenia przez Zamawiającego. Zatwierdzenie partii materiałów z danego źródła nie oznacza automatycznie, że wszelkie materiały z danego źródła uzyskają zatwierdzenie. Wykonawca zobowiązany jest do przeprowadzenia każdorazowo jakościowego i ilościowego odbioru materiałów przed ich zabudowaniem w celu udokumentowania, że materiały uzyskane z dopuszczonego źródła w sposób ciągły spełniają wymagania Specyfikacji Technicznej w czasie postępu robót. Odbioru dokonuje Kierownik Robót elektrycznych sporządzając na tę okoliczność stosowną notatkę. Wykonawca jest obowiązany dostarczyć na budowę wyroby i materiały nowe (nie używane). Używane materiały mogą być stosowane wyłącznie za pisemną zgodą Zamawiającego.

T.02.02.00 Materiały nie odpowiadające wymaganiom

Materiały nie odpowiadające wymaganiom zostaną przez Wykonawcę wywiezione z terenu budowy.

Każdy rodzaj robót, w którym znajdują się nie zbadane i nie zaakceptowane materiały, Wykonawca wykonuje na własne ryzyko, licząc się z jego nie przyjęciem i nie zaplaceniem.

T.02.03.00 Przechowywanie i składowanie materiałów

Wykonawca zadba, aby tymczasowo składowane materiały, do czasu gdy będą one potrzebne do robót, były zabezpieczone przed wpływami warunków atmosferycznych, czynników fizykochemicznych, zanieczyszczeniem, zachowały swoją jakość i były dostępne do kontroli przez Inspektora Nadzoru. Przy składowaniu należy przestrzegać wymagań wynikających ze specjalnych właściwości materiałów i urządzeń podanych przez producenta lub dostawcę.

Miejsca czasowego składowania materiałów uzgodnione z Kierownikiem Budowy organizuje Wykonawca.

T.02.04.00 Wariantowe stosowanie materiałów

Jeśli dokumentacja projektowa lub ST przewidują możliwość wariantowego zastosowania rodzaju materiału w wykonywanych robotach, Wykonawca powiadomi Zamawiającego o swoim zamiarze przed użyciem materiału. Wybrany i zaakceptowany rodzaj materiału nie może być później zmieniany bez zgody Zamawiającego.

T.03.00.00 SPRZĘT

Wykonawca jest zobowiązany do używania jedynie takiego sprzętu, który nie spowoduje niekorzystnego wpływu na jakość wykonywanych robót. Sprzęt używany do robót powinien być zgodny z projektem organizacji robót, zaakceptowanym przez Zamawiającego; w przypadku braku ustaleń w takich dokumentach sprzęt powinien być uzgodniony i zaakceptowany przez Zamawiającego. Liczba i wydajność sprzętu będzie gwarantować przeprowadzenie robót, zgodnie z zasadami określonymi w dokumentacji projektowej, ST i wskazaniach Zamawiającego w terminie przewidzianym umową. Sprzęt będący własnością Wykonawcy lub wynajęty do wykonania robót ma być utrzymywany w dobrym stanie i gotowości do pracy. Będzie on zgodny z normami ochrony środowiska i przepisami dotyczącymi jego użytkowania, a Wykonawca dostarczy Zamawiającemu kopie dokumentów potwierdzających dopuszczenie sprzętu do użytkowania, tam gdzie jest to wymagane przepisami. Jakikolwiek sprzęt, maszyny, urządzenia i narzędzia nie gwarantujące zachowania warunków umowy, zostaną przez Zamawiającego zdyskwalifikowane i nie dopuszczone do robót.

T.04.00.00 TRANSPORT

Wykonawca jest zobowiązany do stosowania jedynie takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość wykonywanych robót i właściwości przewożonych materiałów. Liczba środków transportu będzie zapewniać prowadzenie robót zgodnie z zasadami określonymi w dokumentacji projektowej, ST i wskazaniach Zamawiającego, w terminie przewidzianym umową. Przy ruchu na drogach publicznych pojazdy będą spełniać wymagania dotyczące przepisów ruchu drogowego w odniesieniu do dopuszczalnych obciążeń na osie i innych parametrów technicznych. Środki transportu nie odpowiadające warunkom dopuszczalnych obciążeń na osie mogą być dopuszczone przez Zamawiającego, pod warunkiem przywrócenia stanu pierwotnego użytkowanych odcinków dróg na koszt Wykonawcy. W czasie transportu oraz składowania materiałów oraz aparatury elektrycznej przestrzegać zaleceń wytwórców. Wykonawca będzie usuwać na bieżąco, na własny koszt, wszelkie zanieczyszczenia spowodowane jego pojazdami na drogach publicznych oraz dojazdach do terenu budowy.

T.05.00.00 WYKONANIE ROBÓT

Kod CPV: 45310000-3 Roboty w zakresie instalacji elektrycznych

Wykonawca jest odpowiedzialny za prowadzenie robót zgodnie z umową oraz za jakość zastosowanych materiałów i wykonywanych robót, za ich zgodność z dokumentacją projektową, wymaganiami ST, projektu organizacji robót oraz poleceniami Zamawiającego. Decyzje Zamawiającego dotyczące akceptacji lub odrzucenia materiałów i elementów robót będą oparte na wymaganiach sformułowanych w dokumentach umowy, dokumentacji projektowej i w ST, a także w normach i wytycznych. Przy podejmowaniu decyzji Zamawiający uwzględni wyniki badań materiałów i robót, rozrzuty normalnie występujące przy produkcji i przy badaniach materiałów, doświadczenia z przeszłości, wyniki badań naukowych oraz inne czynniki wpływające na rozważaną kwestię. Polecenia Zamawiającego będą wykonywane nie później niż w czasie przez niego wyznaczonym, po ich otrzymaniu przez Wykonawcę, pod groźbą zatrzymania robót. Skutki finansowe z tego tytułu ponosi Wykonawca. Prace prowadzone są na czynnym obiekcie, w związku z czym:

- obowiązuje cisza nocna w godz. 22 – 6. Wykonawca może prowadzić prace w godzinach nocnych tylko po uzyskaniu pisemnej zgody Zamawiającego.
- Wykonawca nie może korzystać w celach transportu materiałów z wind osobowych,
- Wykonawca ograniczy do minimum uciążliwości wynikające z prowadzonych prac dla czynnych oddziałów,
- Wykonawca zobowiązany jest do przestrzegania przepisów obowiązujących na terenie obiektu

T.05.01.00 Warunki przystąpienia do robót

W ramach komisijnego przejęcia budowy Wykonawca powinien dokonać:

- sprawdzenia kompletności dokumentacji projektowej,
- sprawdzenia dokumentacji (pozwolenie na budowę, uzgodnienia),
- oceny stanu terenu w zakresie możliwości wyznaczenia:
 - dróg dowozu materiałów
 - miejsc składowania materiałów

Przed przystąpieniem do robót montażowych należy odebrać protokolarnie front robót od Generalnego Wykonawcy lub Zamawiającego. Stan robót budowlanych i wykończeniowych powinien być taki, aby roboty elektromontażowe można było prowadzić bez narażenia instalacji na uszkodzenie, a pracowników na wypadki przy pracy. Wykonawca zobowiązany jest uzgadniać z Zamawiającym wszelkie wyłączenia zasilania w media tj. prąd, woda, c.o. niezbędne do prowadzenia robót, a także możliwość wykonywania niezbędnych prac w rejonie normalnej działalności obiektu (nie wyłączanej na czas przebudowy z eksploatacji).

T.05.02.00 Roboty w zakresie instalacji elektrycznych niskoprądowych – wymagania ogólne

Kod CPV: 45310000-3

1. Trasy ciągów instalacyjnych powinny być ustalane w miejscach oddalonych od ciągów instalacji elektroenergetycznych oraz w sposób zapewniający najmniejszą liczbę skrzyżowań z nimi i najkrótsze odcinki zbliżeń
2. Ciągi instalacji niskoprądowych powinny być układane na trasach zapewniających:
 - najmniejszą liczbę skrzyżowań z innymi instalacjami i rurociągami (woda, para, co, wentylacja itd.)
 - najkrótsze odcinki zbliżeń z wyżej wymienionymi instalacjami
 - najmniejsze prawdopodobieństwo uszkodzeń mechanicznych
 - najmniejszą liczbę łuków, przepustów itp. utrudnień
3. Trasy ciągów poziomych należy wyznaczać (w miarę możliwości budowlanych) w odległości nie mniejszej niż 0,30m od stropu lub 2,50m od podłogi – w pomieszczeniach o wysokości poniżej 2,80m stosować pierwszy z warunków.
4. Dopuszcza się prowadzenie ciągów poziomych na wysokości mniejszej niż podana w punkcie 3 w przypadkach uzasadnionych warunkami technologicznymi lub innymi, specyficznymi dla danego pomieszczenia
5. Trasy kanałów kablowych biegnących pod podłogą powinny być równoległe lub prostopadłe do ścian pomieszczenia
6. Trasy ciągów pionowych należy wyznaczać w odległości nie mniejszej niż 0,25m od krawędzi otworów wejściowych i okiennych
7. Punkty przyłączeniowe urządzeń (gniazda przyłączeniowe) zaleca się instalować na wysokości 0,25-0,90m od podłogi w koordynacji z innymi instalacjami, o ile inne przepisy szczegółowe nie stanowią inaczej
8. W przypadku wykonywania instalacji przewodami układanymi w listwach (kanałach) przypodłogowych, dopuszcza się instalowanie przyłączy bezpośrednio nad lub na listwie (kanale) instalacyjnej
9. Lokalizacja urządzeń rozdzielczych powinna być dostosowana do tras ciągów instalacyjnych pionowych i poziomych. Punkty mocowania urządzeń rozdzielczych należy wyznaczać w odległości nie mniejszej niż 1,40m od podłogi. Dopuszcza się w uzasadnionych przypadkach lokalizację punktów rozdzielczych w odległości mniejszej niż podana (lecz nie mniej niż 0,25m) pod warunkiem zabezpieczenia ich od uszkodzeń mechanicznych przez stosowanie osłon.
10. Ciągów instalacyjnych nie należy lokalizować na podłożach ogrzewanych o temperaturze powyżej 45°C lub istnieją zagrożenia mechaniczne w postaci gięcia lub drgań
11. Szerokości ciągów instalacyjnych powinna być najmniejsza i nie powinna przekraczać:
 - na podłożu: 0,20m - kable i przewody, 0,40m - ciągi rurowe
 - w tynku: 0,20m - kable i przewody
 - pod tynkiem: 0,30m -ciągi rurowe
12. Promień krzywizny zagięcia rur i kabli nie może być mniejszy od 10-krotnej ich średnicy

13. Odstępy pomiędzy punktami mocowania kabli i przewodów nie powinny przekraczać odległości 0,30m na trasie poziomej i 0,50m na trasie pionowej
14. Odstępy pomiędzy punktami mocowania instalacyjnych rur PCV nie powinny przekraczać odległości 0,50-0,80m na trasie poziomej i 0,80-1,00m na trasie pionowej
15. Odstępy pomiędzy punktami mocowania instalacyjnych rur stalowych nie powinny przekraczać odległości 0,80-1,00m na trasie poziomej i 1,00-1,50m na trasie pionowej
16. Należy przestrzegać zachowania minimalnych odległości od innych instalacji wg. tabel zamieszczonych w normach branżowych
17. Ciągi instalacji niskoprądowych wewnętrznych należy umieszczać poniżej instalacji elektroenergetycznych z zachowaniem minimalnych odległości
18. Rozpoczęcie układania instalacji niskoprądowych powinno nastąpić po zakończeniu innych robót instalacyjnych np. wod-kan, co, wentylacji
19. Układanie instalacyjnych ciągów niskoprądowych powinno być ściśle skoordynowane i wykonywane jednocześnie z instalacjami elektroenergetycznymi
20. Nie dopuszcza się instalowania kabli niskoprądowych we wspólnych korytkach lub kanałach zamkniętych razem z kablami elektroenergetycznymi, niezależnie od ich napięcia znamionowego.
21. Łączenie i rozgałęzianie należy dokonywać przez zastosowanie zacisków. Dopuszcza się łączenie poprzez lutowanie.
22. Punkty rozdzielcze instalacji powinny być chronione przed uszkodzeniami przez instalowanie ich w obudowach metalowych, puszkach, wnękach itp.
23. Kable i przewody rozszywane na łączówkach punktów rozdzielczych powinny mieć zapas długości około 0,40m. Dopuszcza się rozszywanie na wspólnej łączówce kabli i przewodów niskoprądowych o napięciu do 60V
24. Kable i przewody prowadzone w rurkach instalacyjnych powinny być wprowadzane do punktów (puszek) rewizyjnych lub rozdzielczych nie rzadziej niż po dwukrotnej zmianie kierunków o kąt 90-105° lub na odcinkach prostych co 12-15m.
25. Przewody układane w korytkach oraz na uchwytych w przestrzeniach międzystropowych nad sufitem podwieszonym podwieszonym o wysokiej szczelności należy zabezpieczyć przeciwpożarowo na całej długości przez malowanie ogniochronnymi powłokami pęczniącymi.

Trasa kablowa powinna być prowadzona w sposób zapewniający bezkolizyjność z innymi instalacjami oraz w sposób umożliwiający jej prawidłową konserwację i remonty. Przewody należy prowadzić w płaszczyznach prostopadłych – pionowo i poziomo. W instalacjach należy stosować wyłącznie przewody i kable miedziane. Wskazane jest zachowanie minimalnej odległości 0,3m od innych instalacji elektroenergetycznych. W przypadku konieczności prowadzenia instalacji w korytkach z innymi instalacjami należy stosować kable i przewody ekranowane. Poszczególne instalacje powinny stanowić wydzielone ciągi instalacyjne. Przy wykonywaniu instalacji alarmowych należy przewidzieć ewentualne zapasy żył, które umożliwią przełączenie urządzeń w przypadku uszkodzenia izolacji lub innych awarii.

T.05.02.01 Trasowanie

1. Przy wytyczaniu trasy należy uwzględnić konstrukcję budynku oraz bezkolizyjność z innymi instalacjami i urządzeniami.
2. Trasa powinna przebiegać wzdłuż linii prostych - równoległych i prostopadłych do ścian i stropów, zmieniając swój kierunek tylko w zależności od potrzeb (łuki i rozgałęzienia, podejścia do urządzeń).
3. Trasa prowadzenia instalacji kanałowej powinna uwzględniać rozmieszczenie odbiorników oraz instalacje niefunkcyjne, takie jak technologiczne, gazowe wodno-kanalizacyjne, grzewcze itp., aby uniknąć skrzyżowań i niedozwolonych zbliżeń między tymi instalacjami.
4. Trasa przebiegu powinna być łatwo dostępna do konserwacji lub remontów.
5. Trasowanie powinno uwzględniać miejsca mocowania konstrukcji wsporczych instalacji. Należy przestrzegać utrzymania jednakowych wysokości zamocowania wsporników i odległości między punktami podparcia (zawieszenia).

Na przygotowanej trasie należy mocować konstrukcje wsporcze i uchwyty przewidziane do ułożenia na nich instalacji (bez względu na rodzaj instalacji elementy te powinny zostać zamocowane do podłoża w sposób trwały, uwzględniający warunki lokalne i technologiczne, w jakich dana instalacja będzie pracować oraz sam rodzaj instalacji).

T.05.02.02 Instalacje w korytkach

Przy mocowaniu do podłoża konstrukcji wsporczych, na których będą zamocowane korytka lub drabinki, należy uwzględnić nośność tych konstrukcji, aby spełnione były wymagania wytrzymałości mechanicznej ciągów instalacyjnych. Przy montażu konstrukcji wsporczych dla każdego ciągu instalacyjnego korzystać z danych podawanych przez konstruktorów i producentów systemu. Łączenie z sobą odcinków prostych powinno wykonywać się za pomocą łącznika przykręcanego śrubami M6 z łbem półkolistym (łeb wewnątrz korytka) lub w inny sposób podany przez producenta. Przy występowaniu w ciągu instalacyjnym elementów rozgałęźnych i odgałęźnych (w miejscach zmiany kierunku trasy) należy pod tymi elementami instalować dodatkowe podpory. Miejsca przecięć korytek trzeba zabezpieczyć przed korozją. Korytko do podpory należy mocować przesuwnie, umożliwiając ruch korytka wzdłuż trasy. Po sprawdzeniu prawidłowości montażu konstrukcji wsporczych i ciągów instalacyjnych w korytkach należy ułożyć przewody. Przewody w ciągach poziomych trzeba układać luźno na dnie korytek (bez mocowania). Grupy przewodów można łączyć w wiązki opaskami. Liczba układanych przewodów jest zależna od szerokości korytka i wytrzymałości mechanicznej. Korytkowe i drabinkowe ciągi instalacyjne muszą zapewniać ciągłość obwodu elektrycznego, aby zagwarantować ekwipotentjalne połączenie i uziemienie. Wszystkie elementy metalowe ciągu należy objąć połączeniami wyrównawczymi.

Przewody układane w korytkach oraz na uchwytach w przestrzeniach międzystropowych nad sufitem podwieszonym sal operacyjnych, pomieszczeń przygotowania pacjenta, sali wybudzeniowej należy zabezpieczyć przeciwpożarowo na całej długości przez malowanie ogniochronnymi powłokami pęczniącymi np. systemu PROMASTOP-Coating.

T.05.02.03 Instalacje w kanałach podłogowych

Kanał podłogowy należy wykonać w warstwie podłogowej - w czasie prac wykończeniowych. Powierzchnia przeznaczona do układania kanałów musi zostać przekazana wykonawcy robót elektrycznych po dokładnym jej uprzątnięciu. Na przygotowanej trasie należy:

- ułożyć kanały,
- zamocować podstawy kanałów do podłoża przy pomocy specjalnych uchwytów i wkrętów według instrukcji fabrycznej wybranego dostawcy
- wstawić przegrody do kanałów (przegrody - jeżeli nie stanowią całości z podstawą kanału - należy mocować przy pomocy wkrętów co 50 cm lub kleić albo wsuwać w odpowiednią szynę montażową),
- ułożyć przewody
- zamknąć pokrywy kanałów,
- wykonać ochronę przeciwporażeniową (wszystkie elementy metalowe kanału objąć połączeniami wyrównawczymi),
- jeżeli jest to konieczne, wykonać zabezpieczenia antykorozyjne.

Po wypoziomowaniu kanałów z ułożoną podłogą nie wolno ich poddawać żadnym obciążeniom ani otwierać, dopóki nie zostanie utwardzona ułożona warstwa podłogi.

T.05.02.04 Instalacje w kanałach (listwach) naściennych

Przed przystąpieniem do wykonania instalacji w kanałach naściennych należy dokonać:

- wyboru typu kanału naściennego,
- wyboru trasy instalacji oraz miejsc instalowania kanału,
- doboru elementów kanału,
- wyboru sposobu mocowania.

Ponadto należy dokonać koordynacji z instalacjami elektroenergetycznymi i innymi instalacjami. Za najbardziej dogodne miejsca instalowania kanałów naściennych przeznaczonych do mocowania pionowego zaleca się przyjmowanie naroża ścian i miejsca wzdłuż ościeżnic drzwiowych. Ze względów estetycznych kanały należy montować tak, aby ciągi przebiegały po liniach równoległych lub prostopadłych do podłogi. Kanały należy montować w odległości minimum 100 mm od źródeł ciepła o temperaturze 90°C. Zgodnie z planem trasy instalacji należy oznaczyć miejsca mocowania poszczególnych odcinków. Do podstawy kanału z tworzywa sztucznego otwory mocujące powinny być rozstawione w odległości nie większej niż 660 mm.

Dla podstawy kanału z blachy rozstaw otworów nie większy niż 950 mm. Aby zamocować podstawę do podłoża, należy przygotować odcinki podstawy kanału o odpowiedniej długości. Długość podstawy kanału należy mierzyć „po ścianie”. Zakończenia należy wykonać pod kątem 90° dla elementów prostych, a dla zakrętów (zmiany płaszczyzny prowadzenia instalacji) pod kątem 45°. W podstawach kanału należy wywiercić otwory do zamocowania w oznaczonych miejscach. Po zamocowaniu przegród należy do podstawy kanału wprowadzić przewody. Przewody układa się w odpowiednich komorach kanału (w danej komorze przewody tego samego obwodu) i zabezpiecza wkładkami podtrzymującymi w odstępach około 40 cm. Po wykonaniu powyższych czynności należy zamocować odpowiednio przycięte odcinki pokryw kanału poprzez ich wsunięcie lub zatrzasknięcie na podstawie kanału (w zależności od jego konstrukcji).

T.05.02.05 Instalacje w rurach, przejścia przez ściany i stropy

Trasowanie jak T.05.02.01

Na przygotowanej trasie należy mocować konstrukcje wsporcze i uchwyty przewidziane do ułożenia na nich instalacji (bez względu na rodzaj instalacji elementy te powinny zostać zamocowane do podłoża w sposób trwały, uwzględniający warunki lokalne i technologiczne, w jakich dana instalacja będzie pracować oraz sam rodzaj instalacji).

Przejścia przez ściany i stropy

Wszystkie przejścia obwodów instalacji elektrycznych przez ściany i stropy muszą być chronione przed uszkodzeniami. Przejścia należy wykonywać w przepustach rurowych (rurach osłonowych). Przejścia między pomieszczeniami o różnych atmosferach powinny być wykonane w sposób szczelny. Obwody instalacji elektrycznych przechodzące przez podłogi muszą być chronione przed uszkodzeniami do wysokości bezpiecznej. Jako osłony można stosować rury stalowe, rury sztywne z tworzyw sztucznych, korytka.

- Przepusty instalacyjne w elementach oddzielenia przeciwpożarowego powinny mieć klasę odporności ogniowej (E I) wymaganą dla tych elementów.
- Dopuszcza się nie instalowanie przepustów, o których mowa w ust. 1, dla pojedynczych rur instalacji wodnych, kanalizacyjnych i ogrzewczych, wprowadzanych przez ściany i stropy do pomieszczeń higieniczno-sanitarnych.
- Przepusty instalacyjne o średnicy powyżej 4 cm w ścianach i stropach, nie wymienionych w ust. 1, dla których jest wymagana klasa odporności ogniowej co najmniej E I 60 lub R E I 60, powinny mieć klasę odporności ogniowej (E I) tych elementów.
- Przejścia instalacji przez zewnętrzne ściany budynku, znajdujące się poniżej poziomu terenu, powinny być zabezpieczone przed możliwością przenikania gazu do wnętrza budynku.

Kucie bruzd

Jeśli nie wykonano bruzd w czasie robót budowlanych, należy to zrobić w trakcie montażu instalacji. Bruzdy należy dostosować do średnicy rury z uwzględnieniem rodzaju i grubości tynku. Przy układaniu dwóch lub kilku rur w jednej bruzdzie, szerokość bruzdy powinna być taka, aby odstępy w świetle między rurami wynosiły nie mniej niż 5 mm. Rury zaleca się układać jednowarstwowo. Zabronione jest kucie bruzd, przebieg i przepustów w betonowych elementach konstrukcyjno-budowlanych. Zabronione jest wykonywanie bruzd w cienkich ścianach działowych w sposób osłabiający ich konstrukcję. Przy przejściu z jednej strony ściany na drugą (lub ze ściany na strop) cała rura powinna być pokryta tynkiem. Przejścia przez ściany należy wykonywać w taki sposób, aby rurę można było wyginać łagodnymi łukami. Rury mogą być układane w warstwach konstrukcyjnych podłogi lub zatapiane w warstwie wyrównawczej podłogi, tak aby nie były narażone na naprężenia mechaniczne.

Układanie rur stalowych

Instalacje w rurach stalowych stosuje się wszędzie tam, gdzie mogą być one narażone na uszkodzenia mechaniczne lub ze względu na wymagania bezpieczeństwa. Instalacje mogą być stosowane jako wodoszczelne pod warunkiem zastosowania osprzętu i sprzętu hermetycznego oraz szczelnego łączenia rur. W wykonaniu wodoszczelnym instalacje mogą być układane w pomieszczeniach wilgotnych, ale nie w wodzie.

Na przygotowanej trasie należy układać rury stalowe na uchwytych osadzonych w podłożu lub bruzdach oraz mocować sprzęt i osprzęt instalacyjny. Końce rur po ich ucięciu i nagwintowaniu powinny być opiłowane celem pozabawienia ostrych krawędzi. Gwint w rurach powinien być dostosowany do osprzętu.

Rury przeznaczone na łuki należy wyginać. Jakość gięcia i jego promień powinny zapewniać możliwość swobodnego wciągania przewodów. Rury z łukami wykonanymi na gorąco powinny być ponownie wewnątrz pokryte lakierem.

Cała instalacja rurowa powinna być wykonana ze spadkami 0,1% w celu umożliwienia odprowadzania wody zbierającej się wewnątrz instalacji.

Zabrania się układania rur z wciągniętymi kablami

Układanie rur z tworzyw sztucznych

Instalacje w rurach instalacyjnych sztywnych z tworzyw sztucznych stosuje się tam, gdzie ich odporność na uszkodzenia mechaniczne jest wystarczająca, a technologia pozwala na zastosowanie tworzyw sztucznych. Instalacje mogą być stosowane jako wodoszczelne pod warunkiem zastosowania osprzętu i sprzętu hermetycznego oraz szczelnego łączenia rur. W wykonaniu wodoszczelnym instalacje mogą być układane w pomieszczeniach wilgotnych, ale nie w wodzie.

Na przygotowanej trasie należy układać rury z tworzywa sztucznego na uchwytych osadzonych w podłożu lub bruzdach oraz mocować sprzęt i osprzęt instalacyjny. Końce rur po ich ucięciu powinny być opiłowane celem pozabawienia ostrych krawędzi.

Łuki na rurach sztywnych należy wykonywać przy użyciu gotowych kolanek lub przez wyginanie rur w trakcie ich układania. Przy kształtowaniu łuku spłaszczenie rury nie może być większe niż 15% wewnętrznej średnicy rury. Na łuki należy stosować rury elastyczne spełniające równocześnie funkcję elementów kompensacyjnych. Promień gięcia rur sztywnych i elastycznych powinien zapewniać możliwość swobodnego wciągania przewodów. Najmniejsze dopuszczalne promienie łuku podane są w zaleceniach producenta. Łączenie rur należy wykonać za pomocą przewidzianych do tego celu złączy (lub przez kielichowanie).

Montaż sprzętu i osprzętu (osadzanie puszek)

Sprzęt i osprzęt instalacyjny należy mocować do podłoża w sposób trwały, zapewniający mocne i bezpieczne jego osadzenie. Do mocowania sprzętu i osprzętu mogą służyć konstrukcje wsporcze lub konsolki osadzone w podłożu, przyspawane do stalowych elementów konstrukcji budowlanych lub zamontowane na takich konstrukcjach, przykręcane do podłoża za pomocą kołków i śrub rozporowych oraz kołków wszczeliwanych. Puszki powinny zostać osadzone na takiej głębokości, aby ich górna (zewnątrzna) krawędź po otynkowaniu ściany była zrównana (zlicowana) z tynkiem. Przed zainstalowaniem należy w puszcze wyciąć wymaganą liczbę otworów dostosowanych do średnicy wprowadzanych rur. Koniec rury powinien być wprowadzony do środka puszki na głębokość do 5 mm.

Wciąganie przewodów do rur

Przed przystąpieniem do wciągania przewodów należy sprawdzić prawidłowość wykonanego rurowania, zamontowanego sprzętu i osprzętu, jego połączenia z rurami oraz drożność instalacji. Do ułożonych rur po ich przykryciu warstwą tynku lub masy betonowej, należy wciągnąć przewody przy użyciu odpowiednich narzędzi (przyrządów). Przewody na całej długości wciągnięcia do rury nie mogą mieć połączeń. Zabronione jest układanie rur wraz z wciągniętymi przewodami oraz wciąganie przewodów do nie zatynkowanych rur. Przewody powinny być ułożone swobodnie i nie powinny zostać narażone na naciągi i dodatkowe naprężenia.

T.05.02.06 Instalacje w tynku

Trasowanie jak T.05.02.01

Podłoże do układania przewodów powinno być gładkie. Łuki i zgięcia przewodów powinny być łagodne. Przewody należy mocować za pomocą specjalnych uchwytów. Zabrania się układania przewodów bezpośrednio w betonie, w warstwie wyrównawczej podłogi i w złączach płyt betonowych bez stosowania osłon w postaci rur.

T.05.02.07 Łączenie przewodów oraz przyłączanie do aparatów i urządzeń

Miejsca połączeń żył przewodów z zaciskami odbiorników powinny być dokładnie oczyszczone. Samo połączenie musi być wykonane w sposób pewny pod względem elektrycznym i mechanicznym oraz zabezpieczone przed osłabieniem siły docisku i korozją. Łączenia przewodów należy wykonywać w punktach rozdzielczych, sprzęcie i osprzęcie instalacyjnym, w odbiornikach. Długość odizolowanej żyły przewodu powinna zapewniać prawidłowe przyłączenie. Przewody w miejscach połączeń powinny mieć zapas długości. Przewody muszą być ułożone swobodnie i nie mogą być narażone na naciągi i dodatkowe naprężenia. Zdejmowanie izolacji i oczyszczenie przewodu nie może powodować uszkodzeń mechanicznych. W przypadku, gdy odbiorniki elektryczne mają wyprowadzone fabrycznie na zewnątrz przewody, a samo ich przyłączenie do instalacji nie zostało opracowane w projekcie, sposób przyłączenia należy uzgodnić z projektantem lub kompetentnym przedstawicielem inwestora. Do danego zacisku należy przyłączać przewody o rodzaju wykonania, przekroju i w liczbie, do jakich zacisk ten jest przystosowany. W przypadku stosowania zacisków, do których przewody są przyłączane za pomocą oczek, pomiędzy oczkiem a nakrętką oraz pomiędzy oczkami powinny znajdować się podkładki metalowe, zabezpieczone przed korozją w sposób umożliwiający przepływ prądu. Końce przewodów miedzianych z żyłami wielodrutowymi (linek) powinny być zabezpieczone zaprasowanymi tulejkami lub ocynowane (zaleca się stosowanie takich tulejek zamiast cynowania).

T.05.02.08 Podejścia do urządzeń

Podejścia instalacji do urządzeń należy wykonać w miejscach bezkolizyjnych, bezpiecznych oraz w sposób estetyczny. Podejścia w górę od przewodów ułożonych pod stropami mogą być wykonane tak jak cała instalacja, lecz samo podejście przez strop musi być chronione przed uszkodzeniem. Podejścia zwieszakowe stosuje się w przypadkach podłączania odbiorników od góry. Podejścia tego rodzaju stosuje się najczęściej do czujników, sygnalizatorów i innych z instalacji wykonanych na drabinkach kablowych, w korytkach itp.

Do urządzeń zamocowanych na ścianach, stropach lub konstrukcjach podejścia należy wykonywać przewodami ułożonymi na tych ścianach, stropach lub konstrukcjach budowlanych, a także na innego rodzaju podłożach, np. kształtowniki, korytka, drabinki kablowe itp.

T.05.03.00 Wymagania szczegółowe

T.05.03.01 Instalacja okablowania strukturalnego: teledycja i telefonia

Kod CPV: 45314310-7

Montaż systemu powinien być przeprowadzony zgodnie ze sporządzoną dokumentacją. Jeżeli podczas prac okaże się, że projekt jest nieodpowiedni, to bez względu na przyczynę wszelkie niezbędne zmiany powinny być uzgodnione z projektantem, a uzgodnione poprawki wprowadzone do dokumentacji.

Wymagania ogólne dla instalacji teledycyjnej jak w punktach T.05.02.00 – T.05.02.08

Podczas instalacji kabli należy stosować właściwe techniki:

- przed zainstalowaniem elementy okablowania powinny być poddane aklimatyzacji w zalecanych warunkach środowiska
- podczas układania kabli należy unikać zbytniego naprężenia kabla powodowanego przez zawieszony kabel lub zaciśnięte wiązki kabli
- minimalny promień zagięcia kabla nie powinien być mniejszy od określonego w normie wyrobu
- stosować kable wewnętrzne i zewnętrzne zgodnie ze specyfikacją
- kable nie powinny być wystawione na działanie wilgoci i działanie podwyższonej temperatury
- niedopuszczalne jest stosowanie sił, których działanie powoduje powstanie trwałych odkształceń osłony kabla lub jego uszkodzenie
- połączenia są dopuszczalne tylko przy wykonaniu zgodnie ze specyfikacją instalacyjną
- podczas ciągnięcia powinien być przestrzegany maksymalny naciąg kabla określony w specyfikacji wyrobu

- proces instalacji kabli nie powinien wpływać negatywnie na stan środowiska np. uszczelnienie wodne, przegrody ogniowe, konstrukcje i wsporniki
- w strefach gdzie kable nie mogą być uszkodzone, ani nie występuje szkodliwe oddziaływanie na ich właściwości transmisyjne, można je prowadzić odkryte
- minimalna odległość kabli informatycznych od lamp wyładowczych oświetlenia (fluorescencyjne, neonowe, rtęciowe) powinna wynosić 0,13m
- rozdzielanie kabli danych (okablowania poziomego sieci logicznej) od kabli elektroenergetycznych:
- jeżeli długość okablowania poziomego jest mniejsza niż 35m, to w przypadku okablowania ekranowanego żadne oddzielenie nie jest potrzebne
- dla długości większych niż 35m odległości stosowane do rozdzielania kabli powinny być zachowane na całej długości, z wyjątkiem ostatnich 15m dołączonych do wypustu
- zalecane odległości rozdzielania kabli informatycznych od kabli elektroenergetycznych

Rozdzielenie kabli informatycznych i okablowania elektroenergetycznego

Typ instalacji	Minimalna odległość pomiędzy kablami		
	Bez separatora lub z separatorem niemetalowym	Separator aluminiowy	Separator stalowy
Nieekranowane kable elektroenergetyczne i nieekranowany kabel IT	200 mm	100 mm	50 mm
Nieekranowane kable elektroenergetyczne i ekranowany kabel IT	50 mm	20 mm	5 mm
Ekranowane kable elektroenergetyczne i nieekranowany kabel IT	30 mm	10 mm	2 mm
Ekranowane kable elektroenergetyczne i ekranowany kabel IT	0 mm	0 mm	0 mm

Kable powinny się krzyżować pod kątem prostym. Kable stosowane w różnych celach (należące do różnych instalacji) nie powinny być umieszczane w tych samych wiązkach. Szafy informatyczne przesyłania danych powinny znajdować się w osobnych obudowach od szafek instalacji elektrycznej. Podobnie stojaki instalacji przesyłania danych winny być oddzielone od stojaków z urządzeniami elektrycznymi. Montaż, sprawdzenie i uruchomienie poszczególnych urządzeń systemu przeprowadzić zgodnie z zaleceniami i warunkami zawartymi w Dokumentacji Technicznej załączonej przez Producenta Urządzeń.

Montaż, sprawdzenie i uruchomienie poszczególnych urządzeń systemu przeprowadzić zgodnie z zaleceniami i warunkami zawartymi w Dokumentacji Technicznej załączonej przez Producenta Urządzeń.

Instalacja sieci szkieletowej – kable światłowodowe

Zaleca się, aby odkryte końce kabli światłowodowych były ochraniane za pomocą nasadek. Nie należy ich usuwać, dopóki nie jest to konieczne. Jeśli zaistnieje taka potrzeba, należy je naprawiać lub wymieniać, dopóki kable światłowodowe nie zostaną prawidłowo zakończone. Zaleca się, aby kabel światłowodowy zanim zostanie poddany różnym manipulacjom związanym z wykonywaniem instalacji, był sprawdzony na zgodność ze specyfikacją. Tam gdzie przewidziano długie odcinki proste - szczególnie przy układaniu odcinków pionowych - zaleca się wprowadzać w przestrzeniach rewizyjnych zapasy kabla (pętle) umożliwiające niwelację ewentualnych naprężeń mechanicznych różnej natury. Dla każdej pozycji zamknięcia powinna być również przewidziana minimalna ilość kabla. Umożliwi to dostęp do zamknięcia w przyszłości, zapewni wystarczającą długość kabla w celu wykonania zakończenia lub połączenia. Zaleca się, aby wszystkie złączenia spajane i związane z nimi mechanizmy zwalniania naprężeń były zamocowane w ramach konstrukcji zamknięcia. W żadnych okolicznościach trwałe połączenia światłowodów nie powinny pozostawać bez odpowiedniego mechanicznego wzmocnienia.

Po ułożeniu i zakończeniu kabla światłowodowego należy wykonać pomiary parametrów uzyskanego toru transmisyjnego.

Przy stosowaniu światłowodów należy przestrzegać zasad bezpieczeństwa, a w szczególności:

- odkryte końcówki światłowodów powinny być trzymane z dala od skóry i oczu.
- Ilość odpadów pozostałych po instalacji światłowodów powinna być minimalizowana
- z odpadami należy obchodzić się bardzo ostrożnie, zbierać je (nie ręką) oraz pozbywać się ich w odpowiednich pojemnikach za pomocą upoważnionej instytucji

Prowadzenie kabli OTK w budynkach

Kable OTK wewnątrz budynków można prowadzić:

- na drabinkach kablowych lub na odpowiednio przygotowanych konstrukcjach wsporczych mocowanych do ścian, stropów itp.
- w kanałach kablowych pod poziomem podłogi lub w kanałach ściennych, poziomych i pionowych
- w rurach osłonowych ułożonych pod poziomem podłogi
- w rurach osłonowych ułożonych pod lub na tynku w ciągach pionowych prostych

Należy przy tym uwzględnić następujące zalecenia:

- a) przy wyborze rodzaju kabli do instalacji wewnętrznych należy brać pod uwagę wymogi przeciwpożarowe i tam, gdzie to jest potrzebne, stosować rury osłonowe i kable o powłoce z materiału nie rozprzestrzeniającego płomienia, bezhalogenowego.
- b) przy instalowaniu kabli OTK wewnątrz budynków należy ściśle przestrzegać zaleceń co do geometrii prowadzenia kabli, tj. nie przekraczania dopuszczalnego promienia zginania kabla, nie powodowania miejscowego nacisku na kabel oraz nie stosowania zbyt dużych sił przy zaciąganiu i wyginaniu kabli.

Instalowanie kabli OTK w szybach

Kable instalowane w szybach, kanałach pionowych lub w kanalizacji o dużym nachyleniu powinny być mocowane uchwytyami w odstępach nie większych niż 6 m lub na każdej kondygnacji. Kable w dłuższych szybach (powyżej 30 m) powinny być kablami wzmocnionymi dodatkową warstwą włókien aramidowych lub szklanych. Dla kompensacji drgań i ciężaru kabli w szybach konieczne jest stosowanie na kablu zapasów kompensacyjnych (półpętli), w odstępach co 15 - 20 m, zamocowanych tak, aby półpętla wraz z kablem miała swobodę ruchów. Szyb w tym miejscu nie powinien być za ciasny, aby zapasy kabla mogły się ruszać i nie zakleszczały się między innymi kablami. Instalowane w szybie kable o długości większej niż 10 m powinny być wypełnione materiałem uszczelniającym nie ściekającym.

Wymagania dotyczące systemu okablowania strukturalnego

System okablowania strukturalnego ma zapewnić niezawodną i wydajną warstwę fizyczną sieci teleinformatycznej, która zagwarantuje wystarczający zapas parametrów transmisyjnych dla działania dzisiejszych i przyszłych aplikacji transmisyjnych. W celu spełnienia najwyższych wymogów jakościowych i wydajnościowych należy zapewnić:

- Okablowanie miedziane kategorii 6 (klasy E).
- Okablowanie skrętkowe w wersji nieekranowanej.
- Okablowanie światłowodowe wielomodowe, co najmniej klasy OM3.
- Wszystkie produkty muszą być fabrycznie nowe.
- Celem idealnego dopasowania komponentów, wszystkie produkty okablowania muszą pochodzić od jednego producenta i być oznaczone jego nazwą lub logo.

- Warunkiem udzielenia systemowej gwarancji niezawodności jest wykonanie instalacji zgodnie z obowiązującymi normami okablowania strukturalnego oraz zgodnie z zaleceniami producenta. Instalacja musi być wykonana przez uprawnionego Instalatora systemu okablowania.

Okablowanie poziome

Zadaniem okablowania poziomego jest zapewnienie wydajnej i niezawodnej transmisji danych pomiędzy punktami dystrybucyjnymi, a punktami przyłączeniowymi użytkowników. Długość kabla instalacyjnego, pomiędzy gniazdem RJ45 w panelu rozdzielczym a gniazdem przyłączeniowym użytkownika (nie licząc kabli krosowych i przyłączeniowych) nie powinna przekraczać 90m. Celem zapewnienia wysokiej wydajności należy zastosować okablowanie klasy E (kategorii 6) wg aktualnych standardów okablowania strukturalnego ISO/IEC 11801:2011, EN 50173-1:2011, TIA-568-C.2. Celem zapewnienia zasilania urządzeniom końcowym, należy zastosować komponenty okablowania strukturalnego zapewniające przesył energii zgodnie ze standardem PoE (ang. Power over Ethernet)

Punkty przyłączeniowe użytkowników

Gniazda przyłączeniowe użytkowników (Punkty Logiczne – PL) należy zorganizować w postaci 2 modułów RJ45 keystone montowanych w adapterze z tworzywa sztucznego o wymiarach 45x45 mm. Ten uniwersalny standard montażowy zapewni organizację gniazd użytkowników w zależności od potrzeb, w formie natynkowej, podtynkowej lub w kasetach podłogowych w oparciu o osprzęt elektroinstalacyjny wielu producentów, również w połączeniu z gniazdami zasilania 230V, celem stworzenia punktów elektryczno logicznych (tzw. PEL).

W gniazdach przyłączeniowych należy zastosować moduły RJ45 MK keystone, które będą zapewniać:

- Ochronę złącza RJ45 przed uszkodzeniami mechanicznymi i zabrudzeniem. W związku z tym każdy moduł keystone musi zawierać zintegrowaną uchylną osłonę złącza RJ45. Osłona musi być wyposażona w metalową sprężynkę zapewniającą właściwy docisk zamkniętej osłony i pełną ochronę złącza. Nie należy stosować modułów RJ45 bez takiego zabezpieczenia i zewnętrznych elementów (adapterów) z osłonami przeciwkursorowymi, gdyż nie zapewniają one wystarczającej ochrony i ograniczają możliwość wpięcia wtyku RJ45 kabla przyłączeniowego.
- Możliwość kolorystycznego oznakowania łączy okablowania w zależności od ich przeznaczenia (komputer, telefon, drukarka, kamera IP itd.). Należy to zapewnić poprzez wymienne kolorowe osłony złącza RJ45. System okablowania musi zapewniać co najmniej 4 kolory oznaczników.
- Kompaktowy rozmiar pozwalający na zamontowanie dwóch niezależnych modułów RJ45 keystone, w jednym uchwycie montażowym 45 x 45 mm.
- Ułożenie modułu RJ45 w płycie czołowej gniazda przyłączeniowego pod kątem, aby wyprowadzenie wpiętego kabla przyłączeniowego RJ45 było skierowane ku dołowi. Ograniczy to odstawanie wpiętego wtyku RJ45 od płaszczyzny gniazda i zapewni wyeliminowanie uszkodzeń spowodowanych przez przypadkowe uderzenie elementu przez użytkownika.
- Zasilanie urządzeń końcowych (kamer IP, telefonów IP, punktów dostępowych WiFi itd.) wg standardu PoEP (przesył mocy do 30W).
- W czasie wieloletniej eksploatacji złącza muszą się charakteryzować niezmiennością parametrów transmisyjnych. W związku, z czym nie może dojść do zjawiska utleniania się połączeń metalicznych. Należy zastosować złącza odporne na te zjawiska.
- W celu szybkiej i łatwej instalacji moduły RJ45 muszą zapewniać beznarzędziowy montaż, w którym każda z par żył musi być zaciskana w złączach IDC niezależnym zaciskiem zintegrowanym z główną częścią modułu RJ45.
- W celu wzmocnienia i ustabilizowania kabla instalacyjnego wychodzącego ze złącza, należy zastosować moduły RJ45, w których na tylną część nakładana jest plastikowa kapsułka ochronna, osłaniająca nie tylko sam kabel, ale również w całości złącza IDC
- Dopasowanie do płytkich puszek instalacyjnych podtynkowych i natynkowych oraz kanałów elektroinstalacyjnych, poprzez możliwość wyprowadzenia kabla instalacyjnego ze złącza na 3 sposoby, nie tylko centralnie do tyłu, ale

również pod kątem 90° na lewo lub na prawo. Kątowe wyprowadzenie zapewni brak uszkodzeń kabla w wyniku przekroczenia dopuszczalnych promieni gięcia.

- Minimalizację przesłuchów międzyparowych w miejscu wprowadzania par skrętkowego kabla instalacyjnego do złącza, poprzez gwieździste rozprowadzenie par biegnących w kierunku złączy IDC. W efekcie zapewni to minimalną ilość błędów transmisyjnych. Nie należy stosować złączy, w których pary w czasie instalacji biegną równolegle w stosunku do siebie gdyż powoduje to podwyższone zakłócenia w postaci przesłuchów międzyparowych.
- Kolorową etykietę wskazującą rozprowadzenie żył skrętki w złączach IDC wg schematu T568A lub T568B. Należy zastosować schemat T568B.
- Wszystkie 8 żył skrętki musi zostać zakończonych bezpośrednio w złączu RJ45 keystone. Nie należy stosować dodatkowych rozłączalnych złączy oraz wymiennych wkładek, które stanowią dodatkowe połączenie w kanale transmisyjnych i negatywnie wpływają na parametry transmisyjne zwiększając tłumienie oraz ilość sygnałów odbitych. Wszystkie 8 pinów złącza RJ45 musi być aktywnych.
- Szeroki zakres temperatury pracy od – 20 °C do + 70 °C.
- Standard mechanicznego montażu typu keystone w celu dopasowania do płyt czołowych gniazd szerokiej gamy producentów osprzętu instalacyjnego.
- Moduły tego samego typu należy zastosować w panelach rozdzielczych 19" w punktach dystrybucyjnych.

Panele rozdzielcze RJ45 19"

Przeznaczeniem paneli rozdzielczych RJ45 19" jest zakończenie skrętkowych kabli instalacyjnych, które zbiegają się do punktu dystrybucyjnego z powierzchni obiektu obsługiwanych przez dany punkt dystrybucyjny. Następnie łączy okablowania z panelu rozdzielczego łączone są, przy użyciu kabli krosowych, z portami RJ45 urządzeń aktywnych lub z portami centrali telefonicznej.

W projekcie należy zastosować panele RJ45 MK, które muszą zapewniać:

- Standardową szerokość 19" wysokość 1U oraz pojemność 24 portów RJ45 keystone (dodatkowo system okablowania użyty w projekcie musi również zawierać analogiczne panele o wysokości 2U i pojemności 48 portów, w celu zakończenia większych ilości kabli instalacyjnych).
- Montaż modułów RJ45 keystone dokładnie tego samego typu jak w gniazdach przyłączeniowych.
- Elastyczny system opisu portów RJ45, umożliwiający umieszczenie etykiet opisowych nad lub pod portami RJ45, bez konieczności przyklejania. Ułatwi to lokalizację porów w szafie 19" niezależnie czy panel znajduje się na górze czy na dole szafy i gdy do portów są wpięte kable krosowe zasłaniające część płaszczyzny panele. Etykiety opisowe należy umieszczać w specjalnych uchwytach, pozwalających w łatwy sposób na ich wymianę w dowolnym momencie.
- Ochronę złączy RJ45 przed uszkodzeniami mechanicznymi i zabrudzeniem. W związku z tym każdy moduł keystone musi zawierać zintegrowaną uchylną osłonę złącza RJ45. Osłona musi być wyposażona w sprężynkę zapewniającą właściwy docisk i pełną ochronę złącza.
- Możliwość kolorystycznego oznakowania łączy okablowania w zależności od ich przeznaczenia (komputer, telefon, drukarka, kamera IP itd.). Należy to zapewnić poprzez wymienne kolorowe osłony złącza RJ45. System okablowania musi zapewniać co najmniej 4 kolory oznaczników.
- Łatwość montażu w stelaży 19". Należy zastosować panele szybkie w instalacji dzięki montażowi tylko na jedną śrubę M6 z każdej strony panela, umiejscowioną po środku danego U. Dodatkowo taka konstrukcja nie ogranicza dostępu do śrub montażowych (sąsiednich paneli) w porównaniu z sytuacją, gdy są one umiejscowione w narożnikach urządzenia.
- Panel rozdzielczy musi posiadać boczne osłony na śruby za pomocą, których mocowany jest do stelaża szafy. Dodatkowo osłony te muszą być dostępne w kilku kolorach celem etykietowania paneli w zależności od ich przeznaczenia.
- Skalowalność i pełną modułowość, umożliwiającą wypełnienie złączami RJ45 w dowolnym stopniu i dokładne dostosowanie do ilości kabli wprowadzanych do panela. Nie należy stosować paneli wykonanych w technologii płyty

drukowanej PCB, w której kilka złączy trwale przytwierdzonych jest do wspólnej płytki drukowanej. Takie rozwiązanie ogranicza czynności eksploatacyjne i serwisowe, ponieważ w przypadku konieczności wymiany pojedynczego złącza RJ45 należy zdemontować i wymienić cały panel, narażając na przestój znaczącą część sieci teleinformatycznej. Rozwiązanie modułowe pozwala na serwisowanie pojedynczego złącza bez ingerencji w pozostałe tory transmisyjne.

- Łatwy dostęp do portów RJ45 w czasie krosowania dzięki umieszczeniu 24 złączy RJ45 w jednym rzędzie obok siebie. Nie należy stosować paneli, w których złącza na jednym U rozmieszczone są w kilku rządach, gdyż ogranicza to dostęp do portów, które zasłanianie są przez złącza z innych rządów, do których wpięte są kable krosowe.
- W tylnej części panelu musi znajdować się metalowa prowadnica kabla, dająca możliwość trwałego przytwierdzenia skrętkowych kabli instalacyjnych, zabezpieczając je przed wyrwaniem.
- W komplecie z panelem należy dostarczyć zestaw śrub montażowych

Skrętkowe kable instalacyjne

W celu implementacji wydajnych aplikacji, w okablowaniu poziomym przewidziano zastosowanie kabli skrętkowych nieekranowanych duplexowych 2 x 4-pary U/UTP kat.6 250 MHz. Kabel skrętkowy musi zapewniać:

- Niezawodną wymianę danych dla urządzeń końcowych. Należy zastosować kabel o wydajności kategorii 6, który spełnia aktualne norm okablowania ISO/IEC 11801:2011, EN 50173-1:2011, TIA-568-C.2. Graniczne wymagania dotyczące wartości parametrów transmisyjnych:

F(MHz)	TŁUMIENNOŚĆ WTRĄCENIOWA (dB/100 m)	NEXT (dB/100 m)	ACR-N (dB/100 m)	PSNEXT (dB/100 m)	ACR-F (dB/100 m)	PSACR-F (dB/100 m)	TŁUMIENNOŚĆ ODBIĆ (dB/100 m)
	Max.	Min.	Min.	Min.	Min.	Min.	Min.
1	1.8	78	76	79	83	81	31
4	3.2	71	68	70	84	80	32
10	5.0	65	60	64	81	70	29
16	6.5	62	55	61	79	62	31
25	8.7	53	51	58	75	60	33
31,25	9.6	57	49	57	72	56	30
100	17.4	49	32	49	62	45	26
200	25.8	45	23	45	53	36	24
250	30.4	42	16	44	47	35	21

- Zasilanie urządzeń końcowych (kamer IP, telefonów IP, punktów dostępowych WiFi itd.) wg najnowszego standardu PoEP.
- W celu spełnienia wymogów przeciwpożarowych należy zastosować kabel w powłoce zewnętrznej LSZH (ang. Low Smoke Zero Halogen), czyli wykonanej z materiału bezhalogenowego emitującego ograniczoną ilość szkodliwych substancji w czasie pożaru.
- Dodatkowe parametry

Parametr	Wartość
Rezystancja liniowa (maksymalna)	150 Ω / Km

Pojemność wzajemna (maksymalna)	48 pF / m
Nominalna prędkość propagacji (NVP)	65 %
Temperatura pracy	- 20 °C / + 70 °C
Wymiary zewnętrzne (maksymalne)	6,2 x 13,5 mm

Kable krosowe RJ45

Zadaniem kabli krosowych RJ45 jest połączenie łączy okablowania poziomego zakończonych na panelu rozdzielczym z portami RJ45 urządzeń aktywnych lub z portami centrali telefonicznej. W projekcie należy zastosować kable krosowe, które zapewnią:

- Należy zastosować kabel o wydajności kategorii 6, nieekranowane.
- Idealne dopasowanie do łączy okablowania poziomego, dlatego należy użyć kabli krosowych tego samego systemu okablowania strukturalnego, co pozostałe elementy łączy okablowania. W celu wyeliminowania braku ciągłości w łączach wynikających z niepełnej kompatybilności mechanicznej i elektrycznej nie dopuszcza się użyci kabli krosowych innego producenta.
- Szybką i łatwą lokalizację połączeń w punkcie dystrybucyjnym
- Kolorystyczne oznaczanie wtyków, w zależności od przeznaczenia kabla. Kolorowe identyfikatory należy nakładać na wtyki RJ45
- Zabezpieczenie wtyku RJ45 przed przypadkowym wypięciem. Kolorowe klipsy nakładane na wtyki RJ45 muszą mieć taki kształt, aby chroniły nosek wtyku RJ45 przed przyciśnięciem i wypięciem. Rozłączenie połączenia musi być możliwe dopiero w momencie wypięcia klipsa ochronnego.
- Elastyczną i wygodną w układaniu konstrukcję wykonaną z 4-parowego kabla skrętkowego typu linka.

Punkty dystrybucyjne

Punkty dystrybucyjne należy wykonać w postaci stelaży dystrybucyjnych 19", w których zainstalowane zostaną panele rozdzielcze okablowania poziomego i szkieletowego oraz urządzenia aktywne. Do budowy lokalnych punktów dystrybucyjnych, do których dołączone jest okablowanie poziome z powierzchni obiektu obsługiwanych przez dany punkt dystrybucyjny, należy użyć stelaży stojących 19" 24U o poniższych parametrach:

- Konstrukcja metalowa malowana proszkowo
- Dwie płaszczyzny montażowe 19" (z przodu i z tyłu).
- Możliwość pełnej regulacji profili montażowych 19", przód – tył.
- Nośność, co najmniej 400kg
- Wyposażenie dodatkowe:
 - ✓ listwa zasilająca 19" 1U 8x230V z filtrem przepięć,
 - ✓ cokół o wysokości co najmniej 120mm,
 - ✓ panele 19" 1U porządkujące kable krosowe, z metalowymi uchwytami kablowymi trwale zintegrowanymi z płytą 19", niemontowane na śruby,
 - ✓ uchwyty do pionowego prowadzenia kabli krosowych.

Okablowanie szkieletowe

Rolą okablowania szkieletowego jest zapewnienie połączeń pomiędzy głównym a pośrednimi punktami dystrybucyjnymi. Ta część okablowania strukturalnego jest bardzo ważna z punktu widzenia wydajności i niezawodności systemu, ponieważ zapewnia wymianę danych pomiędzy węzłowymi punktami sieci oraz agregację ruchu danych od wielu użytkowników sieci w tym samym czasie. Dlatego okablowanie szkieletowe należy wykonać z odpowiednim zapasem parametrów transmisyjnych oraz zapasem ilości łączy, w celu uniknięcia nadmiernych obciążeń (wąskich gardeł) w systemie. Dlatego okablowanie szkieletowe należy wykonać przy użyciu trzech typów mediów transmisyjnych:

- Kabel światłowodowy
- Wieloparowy kabel telefoniczny dla połączeń telefonii analogowej i ISDN

Kable instalacyjne światłowodowe

W połączeniach szkieletowych, pomiędzy głównym a pośrednimi punktami dystrybucyjnymi, należy zastosować kable światłowodowe spełniające poniższe wymagania:

- Pojemność 6 włókien
- Włókna wielomodowe MM OM3 50/125µm o parametrach:

Parametr	Wartość
Szerokość pasma przy 850 nm	1500 MHz/km (nadajnik LED) 2000 MHz/km (nadajnik VCSEL)
Szerokość pasma przy 1300 nm	500 MHz/km
Tłumienność przy 850nm	3.2 dB/km
Tłumienność przy 1300nm	1.0 dB/km

- Konstrukcja kabla typu U-DQ(ZN)BH, uniwersalna
- Wzmocniona konstrukcja w postaci luźnej centralnej tuby, wypełnionej żelem chroniącym przed wilgocią oraz zmniejszającym tarcie pomiędzy włóknami w czasie układania.
- Konstrukcja kabla musi zawierać wzmocnienie w postaci włókien szklanych, które dodatkowo muszą zapewniać ochronę antygryzoniową.
- W celu spełnienia wymogów przeciwpożarowych należy zastosować kabel w powłoce zewnętrznej LSZH (ang. Low Smoke Zero Halogen), czyli wykonanej z materiału bezhalogenowego emitującego ograniczoną ilość szkodliwych substancji w czasie pożaru.
- Wymagane parametry kabla światłowodowego

Parametr	Wartość
Średnica zewnętrzna kabla (maksymalna)	7 mm
Waga kabla (maksymalna)	50 kg/km
Siła ciągnięcia (maksymalna)	1600 N
Promień gięcia (minimalny)	104 mm
Odporność na zginięcie(maksymalna)	1500 N/dm
Zakres temperatury instalacji	-5 /+50 °C

Panele rozdzielcze światłowodowe 19"

Kable światłowodowe w szafach 19" należy zakańczać w światłowodowych panelach rozdzielczych, 19" 1U ze złączami LC duplex. Włókna należy zakończyć w technologii spawania (pigtaile należy dobrać zgodnie z typem włókna w kablu instalacyjnym). Należy zastosować panele spełniające poniższe wymogi:

- Pojemność do 48 włókien, dzięki czemu otrzymamy dużą efektywność rozmieszczenia włókien na 1U.
- Łatwy dostęp do wnętrza poprzez wysuwaną szufladę.
- Konstrukcja wykonana z metalu z ochronnym pokryciem antykorozyjnym.
- 4 otwory w ścianie tylnej do wprowadzenia kabli instalacyjnych za pośrednictwem przepustów kablowych PG.
- W podstawie panelu na wysokości przepustów PG muszą znajdować się elementy pozwalające na zamocowanie trwale do szuflady przełącznicy kabla instalacyjnego, zapobiegając przed przypadkowym wysunięciem się kabla.
- Standardowo panel w komplecie musi zawierać:
 - ✓ 4 uchwyty do organizacji włókien,
 - ✓ opaski zaciskowe,
 - ✓ śruby do montażu w stelażu 19",
 - ✓ przepusty PG oraz zaślepki pod niewykorzystane porty PG,
 - ✓ gniazda przepustowe (ilość zależna od pojemności zakańczonego kabla),
 - ✓ pigtaile (ilość zależna od pojemności zakańczonego kabla),
 - ✓ kasety, uchwyty oraz osłony na spawy dla zabezpieczenia spawów światłowodowych.

Kable krosowe światłowodowe

Zadaniem kabli krosowych światłowodowych jest połączenie łączy okablowania szkieletowego, zakończonych na panelu rozdzielczym z portami światłowodowymi urządzeń aktywnych. Należy zastosować kable krosowe spełniające poniższe wymogi:

- Złącza LC z obydwu stron kabla.
- Konstrukcja 2-włóknowa duplex, celem zapewnienia 2-kierunkowej transmisji Ethernet.
- Rodzaj włókien tego samego typu jak w kablu instalacyjnym.
- Długość należy dostosować do odległości pomiędzy panelem światłowodowym a urządzeniami aktywnymi.

Szkieletowa instalacja telefoniczna

W obiekcie zainstalowana zostanie szkieletowa instalacja telefoniczna zapewniająca transmisję głosu (analogową lub cyfrową ISDN) z centrali telefonicznej do każdego z punktów dystrybucyjnych. Ilość łączy telefonicznych należy dobrać odpowiednio do ilości łączy okablowania poziomego. Należy przyjąć, że w każdym punkcie logicznym jeden z modułów RJ45 może być wykorzystywany do przyłączenia telefonu.

- Łącza telefoniczne w punktach dystrybucyjnych należy zakończyć na panelach telefonicznych 19", 25 i 50 portowych ze złączami RJ45. Na każdym z portów należy zakończyć dwie pary kabla telefonicznego. Takie rozwiązania znacząco ułatwia krosowanie łączy z centrali, z łączy okablowania poziomego, przy użyciu standardowych kabli krosowych z wtykami RJ45.
- W tym samym pomieszczeniu, co GPD będzie znajdowała się również Główna Przełącznica Telefoniczna. Należy ją zbudować w postaci stelaża wyposażonego w gniezdniki, na których zamontowane zostaną łączówki rozłączne LSA-PLUS 2/10. Pojemność przełącznicy należy dobrać pod kątem zakończenia wszystkich kabli liniowych biegnących od punktów dystrybucyjnych, oraz kabli centralowych.

- Przełącznicę telefoniczną z punktami dystrybucyjnymi należy połączyć kablami wieloparowymi nieekranowanymi, kategorii 3, YTKSY 28x2x0,5.

Zalecenia i szczegółowe wymagania instalacyjne

Instalowanie okablowania strukturalnego

Instalację okablowania strukturalnego należy wykonać z najwyższą starannością z zachowaniem wytycznych znajdujących się w normach okablowania strukturalnego oraz wytycznych producenta okablowania. Szczególnie należy zastosować się do:

- Instalator musi zwrócić szczególną uwagę, by nie naruszyć struktury kabli podczas montażu. Należy przestrzegać bezpiecznych promieni gięcia kabli skrętkowych i światłowodowych, sił naciągu, sił zgniatających oraz przestrzegać zakresu temperatur w czasie instalacji. Dopuszczalne zakresy wymienionych parametrów można znaleźć w specyfikacjach technicznych produktów.
- Kable skrętkowe należy montować w złączach RJ45 zachowując minimalny rozplot par wprowadzanych do złącza.
- Długość skrętkowych kabli instalacyjnych pomiędzy gniazdami RJ45 w panelu rozdzielczym a gniazdami przyłączeniowymi nie może być większa niż 90m.
- Każdy moduł powinien posiadać możliwość rozszycia kabla według schematu T568A i T568B. Zaleca się stosowanie rozszycia wg schematu T568B.
- Wszystkie metalowe części szaf i stelaży dystrybucyjnych muszą zostać uziemione.
- W celu ochrony przed niepożądanym dostępem wszystkie szafy dystrybucyjne oraz pomieszczenia instalacji niskoprądowych powinny zostać wyposażone w drzwi z zamkami zabezpieczającymi.
- Instalując okablowanie skrętkowe należy zachowywać poniższe bezpieczne odległości od kabli zasilających:

Typ kabla	Odległość od instalacji zasilającej [mm]		
	Brak przegrody metalicznej	Przegroda metalowa perforowana	Przegroda metalowa pełna
Kable SFTP	10	5	0
Kable UFTP; FUTP	50	25	0
Kabel UUTP	100	50	0

- ✓ Tabela obowiązuje dla wiązki 15 obwodów 230V / 20A. W przypadku mniejszej ilości obwodów, odległości proporcjonalnie się zmniejszają.
- ✓ Kable 3-fazowe należy traktować, jako 3 kable 1-fazowe.
- ✓ Obwody o prądzie większym niż 20A należy traktować, jako proporcjonalna wielokrotność obwodów 20A.
- ✓ Powyższe zalecenia obowiązują w przypadku prawidłowego uziemienia ekranów kabli transmisyjnych i metalicznych elementów tras kablowych.

Trasy kablowe

Kable należy prowadzić w dedykowanych do tego celu trasach kablowych:

- Okablowanie w pionie między kondygnacjami należy układać w szachtach kablowych i mocować je do drabin kablowych.
- Okablowanie układane w poziomie należy instalować w korytach kablowych lub kanałach kablowych. W głównych trasach kablowych należy stosować podwieszane koryta kablowe metalowe wykonane z blachy perforowanej, które instaluje się w przestrzeni sufitowej.

- Kable skrętkowe i światłowodowe okablowania poziomego instalowane pod tynkiem należy układać w rurach osłonowych z tworzywa sztucznego. Nie należy prowadzić kabli telekomunikacyjnych i zasilających w tej samej rurze osłonowej.
- W serwerowni należy zastosować podłogę techniczną podniesioną.
- Połączenia wykonywane na zewnątrz budynków należy realizować przy wykorzystaniu dedykowanej kanalizacji niskoprądowej.

Pomiary instalacji okablowania strukturalnego

Po wykonaniu instalacji okablowania strukturalnego wykonawca musi przeprowadzić odpowiednie pomiary sprawdzające (certyfikacyjne), wszystkich łączy miedzianych skrętkowych i światłowodowych, potwierdzające, iż wykonane okablowanie strukturalne spełnia wymagania norm. Pomiary należy przeprowadzić zgodnie z wartościami granicznymi zdefiniowanymi w ISO 11801 lub EN 50173. Wyniki wszystkich pomiarów muszą być pozytywne. Pomiary należy wykonać przyrządem w pełni sprawnym, posiadającym ważny certyfikat potwierdzający przejście procesu kalibracji u producenta, co będzie potwierdzeniem poprawności jego wskazań. Do dokumentacji powykonawczej należy dołączyć wymieniony certyfikat kalibracji oraz raport z wynikami pomiarów wszystkich łączy okablowania skrętkowego i światłowodowego.

Pomiary okablowania miedzianego

Wszystkie łącza skrętkowe w systemie należy przetestować pod kątem spełniania wymogów klasy E / kategorii 6 wg ISO 11801 lub EN 50173:

- Należy przeprowadzić pomiary w układzie pomiarowym typu „Channel” (łącznie z kablami krosowymi i kablami przyłączeniowymi). Do pomiaru każdego łącza należy użyć odrębnej pary kabli połączeniowych, która w przyszłości powinna być wykorzystywana w powiązaniu właśnie z tym łączem. W związku z powyższym należy zapewnić pełen zestaw kabli połączeniowych RJ45.
- Pomiary należy wykonać miernikiem o poziomie dokładności, co najmniej „Level IV”. Zalecane typy mierników: DTX-1800 lub DTX-1200 firmy Fluke Networks.
- Pomiary należy wykonać zgodnie z wymaganiami normy PN-EN 50346.
- Wymagany zakres mierzonych parametrów dla każdej z par (kombinacji par):
 - ✓ Mapa połączeń - poprawność i ciągłość wykonanych połączeń
 - ✓ Straty odbiciowe (ang. RL - Return Loss)
 - ✓ Straty wtrąceniowe - tłumienie (ang. IL - Insertion Loss)
 - ✓ Straty przesłuchów zbliżnych (ang. NEXT - Near End Crosstalk Loss)
 - ✓ Sumaryczny parametr NEXT (ang. PSNEXT – Power Sum NEXT)
 - ✓ Współczynnik tłumienia w odniesieniu do straty przesłuchu na bliskim końcu (ang. ACR-N – Attenuation to Crosstalk Ratio at the Near end)
 - ✓ Sumaryczny współczynnik ACR-N (ang. PSACR-N – Power Sum ACR-N)
 - ✓ Współczynnik tłumienia w odniesieniu do straty przesłuchu na dalekim końcu (ang. ACR-F – Attenuation to Crosstalk Ratio at the Far end)
 - ✓ Sumaryczny współczynnik ACR-F (ang. PSACR-F – Power Sum ACR-F)
 - ✓ Rezystancja pętli dla prądu stałego (ang. DC current loop)
 - ✓ Opóźnienie propagacji (ang. Propagation delay)
 - ✓ Różnica opóźnień propagacji (ang. Delay skew)

Pomiary okablowania światłowodowego

Wszystkie łącza światłowodowe w systemie należy przetestować pod kątem spełniania wymogów norm ISO 11801 lub EN 50173:

- Należy przeprowadzić pomiary dwukierunkowe, w których źródło świetlnego sygnału referencyjnego będzie umieszczone w pierwszym kroku na jednym końcu łącza, a w kolejnym kroku na drugim końcu łącza.
- Łącza wielomodowe (MM) należy przetestować w dwóch oknach transmisyjnych, dla długości fali: 850 nm i 1300 nm.
- Łącza jednomodowe (SM) należy przetestować w dwóch oknach transmisyjnych, dla długości fali: 1310 nm i 1550 nm.
- Należy wykonać pomiary certyfikacyjne, w których po zmierzeniu rzeczywistych wartości parametrów łącza, miernik automatycznie porówna je z granicznymi wartościami definiowanymi przez aktualne normy okablowania i określi wynik porównania.
- Wyniki pomiarów certyfikacyjnych wszystkich łączy muszą być prawidłowe.
- Pomiary należy wykonać zgodnie z wymaganiami normy PN-EN 50346.
- Wymagany zakres mierzonych parametrów:
 - ✓ Ciągłość łącza.
 - ✓ Długość łącza.
 - ✓ Tłumienie włókien dla dwóch długości fali.

Dokumentacja powykonawcza

Po wykonaniu instalacji wykonawca jest zobowiązany do sporządzenia dokumentacji powykonawczej, która będzie zawierała:

- Opis instalacji, przedstawiający architekturę systemu oraz charakterystykę rozwiązań technicznych zastosowanych w systemie okablowania.
- Listę produktów, z ilościami, wykorzystanych do budowy sieci okablowania strukturalnego.
- Schemat oznaczeń łączy miedzianych i światłowodowych.
- Podkłady budowlane z zaznaczeniem: łączy, punktów przyłączeniowych użytkowników oraz punktów dystrybucyjnych.
- Schemat blokowy instalacji.
- Rysunki przedstawiające wyposażenie punktów dystrybucyjnych.
- Pozytywne wyniki pomiarów wszystkich łączy wg normy EN 50173 lub ISO/IEC 11801.
- Certyfikat potwierdzający ważność kalibracji przyrządu, którym wykonano pomiary

Dokumentację należy sporządzić w dwóch kopiach: jedna przeznaczona dla Inwestora, druga przeznaczona dla producenta, celem uzyskania gwarancji systemowej.

Wymagania gwarancyjne

Inwestor oczekuje, że zainstalowany system okablowania strukturalnego będzie działał niezawodnie przez wiele lat. Dlatego wymagane jest udzielenie bezpłatnej gwarancji niezawodności, która zapewni:

- Zgodność ze standardami okablowania strukturalnego obowiązującymi w czasie wykonania instalacji.

- Niezawodne działanie aplikacji (protokołów transmisyjnych), zdefiniowanych w standardach okablowania strukturalnego obowiązujących w czasie wykonania instalacji, dla których system został zaprojektowany.
- Brak wad fabrycznych elementów łączy okablowania oraz błędów w czasie instalacji okablowania.

Urządzenia aktywne – przełączniki

PRZEŁĄCZNIK 48-PORTÓW

Porty fizyczne:

- 44 porty RJ-45 10/100/1000Base-T
- 4 porty Combo G (RJ-45/SFP)
- 1 port konsoli RJ-45
- 1 złącze zapasowego źródła zasilania

Wydajność:

- Pamięć Flash: 16 MB
- Pamięć SDRAM: 64 MB
- Możliwość przełączania: 96 Gbps
- Wskaźnik przesyłu: 71,5 Mpps
- Rozmiar tablicy adresów MAC: 8 000
- Rozmiar bufora pakietów: 0,75 MB

Właściwości warstwy 2:

- Auto-negocjacja dla szybkości portu oraz trybu duplex
- Flow Control: IEEE 802.3x & Back-Pressure

Spanning Tree Protocol:

- Protokół Spanning Tree Protocol IEEE 802.1D (STP)
- Ochrona katalogu głównego STP Filtrowanie BPDU
- Przekierowanie BPDU
- Protokół Rapid Spanning Tree IEEE 802.1D (RSTP)
- Protokół Multiple Spanning Tree IEEE 802.1s (MSTP)

Sieci VLAN:

- Obsługuje 256 sieci VLAN IEEE 802.1Q, sieci VLAN oparte na portach, GVRP
- Sieci VLAN IEEE 802.1v, prywatna sieć VLAN (PVLAN), QinQ Agregacja łączy:
- Magistrala statyczna, protokół Link Aggregation Control IEEE 802.3ad
- Grupy magistrali: 32, łączy magistrali: 2~8

IGMP:

- IGMP Snooping v1/v2/v3
- IGMP Querier, filtrowanie IGMP, dławienie IGMP, proxy wyjścia IGMP, natychmiastowe wyjście IGMP

DHCP:

- Klient DHCP
- DHCP snooping
- Opcja DHCP 82
- Obsługuje MVR
- Obsuguje mirroring portów, RSPAN
- Obsługuje ramki jumbo - maks. do 9 KB

Właściwości QoS:

- Kolejki priorytetów: 8 kolejek sprzętowych dla każdego portu
- Sposób kolejkowania: WRR, SPQ
- Klasyfikacja ruchu: IEEE 802.1p, CoS, IP Precedence, DSCP, numer portu
- TCP/UDP, ACL
- Kontrola przepustowości: ograniczanie przepustowości w punkcie wyjścia/ wejścia: 1 Mbps

Zabezpieczenia:

- IEEE 802.1x: kontrola dostępu w oparciu o port
- Zabezpieczenie portów
- Zabezpieczenie portów z karencją adresów Mac
- Ochrona źródła IP
- Klient RADIUS (AAA; uwierzytelnianie, ewidencja, autoryzacja) TACACS+ / TACACS+ 3.0(*)
- ACL L2/L3/L4, SSH 2.0, SSL

Zarządzanie:

- Zarządzanie przełącznikiem:
- CLI poprzez port konsoli lub Telnet
- Zarządzanie WEB SNMP v1, v2c, v3
- Oprogramowanie i konfiguracja:
- Obrazy podwójnego oprogramowania
- Uaktualnianie oprogramowania lub konfiguracji przez TFTP /HTTP/Xmodem
- Wiele plików konfiguracyjnych
- Obsługuje RMON (grupy 1, 2, 3 oraz 9)
- Obsługuje BOOTP, DHCP w zakresie przydzielania adresu IP Obsługuje SNTP
- Dziennik zdarzeń/ Dziennik błędów/ Log systemowy

Bezpieczeństwo:

- CSA/NRTL (UL1950, CSA 22.2.950)
- TUV/GS (EN60950) CB

Zgodność elektromagnetyczna:

- Oznaczenie CE FCC, klasa A VCCI, klasa A

Parametry dotyczące środowiska pracy:

- Temperatura: IEC 68-2-14, 0°C do 50°C (typowa eksploatacja)
- -40°C do 70°C (gdy urządzenie nie jest używane)
- Wilgotność: 5% do 95% (bez kondensacji)
- Wibracje: IEC 68-2-36, IEC 68-2-6
- Wstrząsy: IEC 68-2-29
- Upadki: IEC 68-2-32

Gwarancja

- Ograniczona wieczysta gwarancja (świadczona max do 5 lat po zakończeniu produkcji danego modelu)

Instalacja telefonicznej sieci szkieletowej – kable miedziane Kod CPV: 45314310-7

Montaż systemu powinien być przeprowadzony zgodnie ze sporządzoną dokumentacją. Jeżeli podczas prac okaże się, że projekt jest nieodpowiedni, to bez względu na przyczynę wszelkie niezbędne zmiany powinny być uzgodnione z projektantem, a uzgodnione poprawki wprowadzone do dokumentacji.

Wymagania ogólne dla instalacji jak w punktach T.05.02.00 – T.05.02.08

Instalacje telefoniczną sieci szkieletowej należy wykonywać:

- na podłożu – kablami lub przewodami wielożyłowymi bez osłon oraz kablami i przewodami w osłonie z rur z tworzyw sztucznych (PCV) lub stalowych (RS)
- w tynku – kablami (1- lub 2- parowymi) lub przewodami wielożyłowymi
- pod tynkiem - kablami i przewodami w osłonie z rur z tworzyw sztucznych (PCV) lub stalowych (RS)
- kablami lub przewodami wielożyłowymi:
 - w listwach ściennych i przypodłogowych
 - w kanałach kablowych
 - na drabinkach
 - w korytkach prefabrykowanych
 - w wiązkach
 - na linkach nośnych

W instalacjach telefonicznych należy stosować wyłącznie kable i przewody z żyłami miedzianymi o średnicy co najmniej 0,5mm. Układanie instalacji telefonicznych w danym pomieszczeniu powinno być ściśle skoordynowane z ze sposobem wykonania instalacji elektroenergetycznych

Przy trasowaniu ciągów instalacyjnych należy dążyć do jak najmniejszej liczby skrzyżowań i zbliżeń z ciągami instalacji elektroenergetycznych i innymi instalacjami, jak siecią wodociagową i kanalizacyjną, centralnego ogrzewania, kanałami wentylacyjnymi itp. Dopuszczalne odległości przy skrzyżowaniach i zbliżeniach instalacji telefonicznej z innymi instalacjami są podane w normach branżowych.

Przy układaniu kabli w tunelu instalacyjnym należy zachować odstęp co najmniej 0,3m od rurociągów wodnych, kanalizacyjnych lub przewodów wentylacyjnych.

Ciągi instalacji telefonicznej powinny być w miarę możliwości prowadzone we wspólnych trasach z instalacjami elektroenergetycznymi z zachowaniem dopuszczalnej odległości, jeśli napięcie znamionowe instalacji elektroenergetycznej nie przekracza 500V. Kable i przewody telekomunikacyjne powinny być ułożone w taki sposób, aby stanowiły wydzielony ciąg instalacyjny, szczególnie przy prowadzeniu instalacji na wspólnych konstrukcjach wsporczych, na drabinkach, w kanałach itp. W kanałach zamkniętych z prowadzoną instalacją telefoniczną układanie kabli elektroenergetycznych nie jest dopuszczalne niezależnie od ich napięcia znamionowego. W kanałach podłogowych, listwach ściennych i przypodłogowych dzielonych, instalacje telekomunikacyjne i instalacje elektroenergetyczne mogą być układane tylko w wyodrębnionych sektorach.

W kanałach, korytkach i listwach poziomych dopuszcza się luźne układanie kabli i przewodów wielożyłowych.

Kable i przewody wielożyłowe układane na wysokości poniżej 1,80m od podłogi, w miejscach narażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz przy przejściach przez ściany, stropy i dylatacje powinny być zabezpieczone osłonami stalowymi lub z tworzyw sztucznych np. rurami

Zakończenia torów kablowych u abonenta powinny być wykonywane na następujących zasadach:

- a) Wprowadzane do budynku kable mogą być zakończone głowicami GKM lub łączówkami
- b) Głowice i łączówki powinny być umieszczone w szafkach kablowych, we wnękach ściennych zamykanych drzwiczkami (skrzynkach wewnętrznych), w puszkach kablowych wewnętrznych albo wprost na ścianach pomieszczeń, np. klatek

schodowych. Dopuszcza się instalowanie głowic we wspólnych wnękach zamykanych z urządzeniami elektroenergetycznymi o napięciu znamionowym do 500 V, pod warunkiem zastosowania przegrody rozdzielczej we wnęce, oddzielającej urządzenia telekomunikacyjne.

- c) Szafki kablowe w dużych budynkach mieszkalnych i biurowych mogą być umieszczone wewnątrz budynku w pomieszczeniach ogólnodostępnych, a puszki kablowe lub przełącznice liniowe w piwnicy, na kondygnacji instalacyjnej albo na poszczególnych kondygnacjach.
- d) W budynkach nie przystosowanych do prowadzenia kabli i instalacji wewnątrz budynku, np. w dzielnicach o starej zabudowie, puszki kablowe mogą być instalowane na zewnętrznej ścianie budynku, przy czym zaleca się instalowanie ich od strony podwórza lub zieleńców.
- e) Kable w budynkach powinny być doprowadzone do pionowych kanałów lub rur instalacyjnych przez ułożenie ich w ciągach korytarzy piwnicznych lub korytarzy instalacyjnych (technicznych) albo przez ułożenie w innych pomieszczeniach umożliwiających instalację kabli, z zachowaniem zasad wg BN-84/8984-10 oraz BN-88/8984-19.
- f) Do obiektów kolejowych i energetycznych należy wprowadzać kable w uzgodnieniu z administracją tych obiektów, przy uwzględnieniu zasad określonych w "Wytycznych o ochronie linii i urządzeń telekomunikacyjnych przed szkodliwym oddziaływaniem linii elektroenergetycznych i trakcji elektrycznej prądu stałego".
- g) Kable układane w piwnicach, na ścianach budynków i na klatkach schodowych powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniami mechanicznymi.
- h) W wypadku małej liczby stacji telefonicznych dopuszcza się równoległe wprowadzenie torów z kabla o 5 czwórkach do dwóch lub trzech głowic, przy czym do każdej głowicy można doprowadzić kabel miejscowy o 5 czwórkach (lub mniejszej liczbie czwórek), albo radiofoniczny o 1 czwórce. Długość kabla odgałęźnego nie powinna przekraczać 50 m.
- i) Zakończenia powinny być zabezpieczone przed przepięciami i przetężeniami. Ochronnik należy umieszczać w gniazdku abonenckim lub na końcu linii - w skrzynce, puszcze, słupku rozdzielczym lub szafce kablowej.

Montaż, sprawdzenie i uruchomienie poszczególnych urządzeń systemu przeprowadzić zgodnie z zaleceniami i warunkami zawartymi w Dokumentacji Technicznej załączonej przez Producenta Urządzeń.

T.05.03.02 Instalacja alarmowo - przywoławczego

Kod CPV: 45312000-7

Montaż systemu powinien być przeprowadzony zgodnie ze sporządzoną dokumentacją. Jeżeli podczas prac okaże się, że projekt jest nieodpowiedni, to bez względu na przyczynę wszelkie niezbędne zmiany powinny być uzgodnione z projektantem, a uzgodnione poprawki wprowadzone do dokumentacji.

Wymagania ogólne dla instalacji jak w punktach T.05.02.00 – T.05.02.08

Linie sygnalizacyjne, osprzęt i przybory instalacyjne na napięcie znamionowe 230V należy instalować jak linie elektroenergetyczne.

Linie sygnalizacyjne na napięcie do 60V, montaż osprzętu należy wykonywać jak dla linii telefonicznych.

W instalacjach sygnalizacyjnych należy stosować wyłącznie kable i przewody z żyłami miedzianymi

Łączenie linii sygnalizacyjnych powinno się odbywać poprzez lutowanie lub przy użyciu odpowiednich zacisków w puszkach instalacyjnych.

W przypadku wykorzystywania torów wspólnego kabla telekomunikacyjnego należy stosować łączówki jako elementy rozdzielcze.

Elementy rozdzielcze powinny być instalowane w obudowach chroniących od uszkodzeń mechanicznych lub w zamykanych wnękach.

Kable i przewody linii sygnalizacyjnych można rozszywać na wspólnych łączówkach z innymi instalacjami telekomunikacyjnymi pod warunkiem, że napięcie wszystkich torów nie będzie wyższe niż 60V.

Urządzenia rozdzielcze powinny być instalowane na wysokości co najmniej 1,4m od podłogi. W uzasadnionych przypadkach można je instalować niżej lecz w odległości od podłogi nie mniejszej niż 0,25m.

Osprzęt i przybory instalacyjne należy stosować odpowiednio do przyjętego systemu oprzewodowania oraz rodzaju środowiska

Dzwonki, brzęczyki, sygnalizatory świetlne itp. Należy umieszczać w miejscach dogodnych dla odbioru sygnału akustycznego i optycznego

Przyciski i kasowniki należy instalować w miejscach widocznych i łatwo dostępnych.

Transformator sygnalizacyjny za wyjątkiem dzwinkowych o przekładni 230/3-5-8V powinny mieć zabezpieczenia zwarcia linii wyjściowej. Transformator sygnalizacyjny zaleca się instalować w tablicach rozdzielczych elektroenergetycznych.

Montaż, sprawdzenie i uruchomienie poszczególnych urządzeń systemu przeprowadzić zgodnie z zaleceniami i warunkami zawartymi w Dokumentacji Technicznej załączonej przez Producenta Urządzeń.

Wymagania

Systemy przywoławcze to ważny element wyposażenia szpitala, dający pacjentowi poczucie bezpieczeństwa, gdyż w każdej sytuacji może wezwać personel medyczny. O wezwaniu pomocy natychmiast we wszystkich pomieszczeniach informowany jest wizualnie i dźwiękowo personel, co gwarantuje natychmiastowe udzielenie pomocy. Urządzenia przedstawione w projekcie mają służyć określeniu funkcji i standardów. Możliwe jest zastosowanie urządzeń o parametrach lepszych lub równoważnych oraz zapewniających przynajmniej taką samą funkcjonalność. System powinien być zgodny z normą DIN VDE 0834 część 1 oraz 2: 2000-04, i być przeznaczony do instalowania w szpitalach, klinikach, hotelach, sanatoriach oraz innych obiektach związanych z medycyną oraz opieką. System powinien zapewniać duże możliwości programowe, elastyczność, funkcjonalność, skalowalność, a także gwarantować długoterminowy dostęp do komponentów i ich kompatybilność.

Funkcje

System powinien umożliwiać tworzenie złożonych struktur sieciowych z możliwością podziału systemu na podgrupy, stanowiące niezależne obszary. System pozwala personelowi na łączenie grup w większe podsystemy. Realizowane to jest w dowolnym momencie, za pomocą odpowiednio zaprogramowanych przycisków. Zmiana funkcji pomieszczeń, przynależność do określonych oddziałów może być szybko i łatwo zmieniona, bez potrzeby dokonywania zmian w okablowaniu. Oprogramowanie zawarte w urządzeniach może być aktualizowane dzięki zastosowaniu pamięci EEPROM. Konfiguracja systemu pozwala na parametryzowanie praktycznie każdego przycisku i zmianę jego funkcji. Autonomiczność poszczególnych podgrup systemowych nie oznacza ich całkowitej separacji. Pracując na wspólnej magistrali możliwe jest przesyłanie wybranych wezwań do innych podgrup. Pozwala to na filtrowanie wezwań i przesyłanie ich do określonych osób/ pomieszczeń. Dla przykładu wezwanie lekarza może być transmitowane w ramach całej grupy oraz do pomieszczeń lekarskich, natomiast wezwania normalne nie pojawią się w pokojach lekarskich, aby nie zakłócać pracy ich częstym występowaniem. Terminal pokojowy posiada niebieski przycisk lekarza, którego działanie zależne jest od zaprogramowanych funkcji. Przycisk może wyzwać wezwanie lekarza, wezwanie kardiologiczne lub reanimacyjne w zależności od sytuacji i stanu pacjenta oraz potrzeb personelu. Możliwe jest ustawienie czasu, po którym wezwanie bez odpowiedzi zostanie przetransmitowane do innych grup. W sytuacji, gdy określone łóżka lub sale wymagają wzmożonego nadzoru i wezwania z tych miejsc powinny być odróżnione od wezwań normalnych, istnieje możliwość podwyższenia priorytetu wezwań z wybranych pomieszczeń. Zapewni to umiejscowienie tych wezwań w pierwszej kolejności na liście wezwań.

Dostępne wersje urządzeń z audio oraz bez audio mogą pracować w jednym systemie. Pozwala to na budowanie systemu dokładnie uwzględniającego potrzeby i preferencje personelu. Zalety komunikacji głosowej są olbrzymie. Personel może skasować wezwanie bez opuszczania dyżurki lub z innej sali po uprzednim skontaktowaniu się z pacjentem w celu rozpoznania powodu wezwania. Personel jest w stanie zaoszczędzić dużo czasu, który w skali miesiąca może być liczony w godzinach.

Zastosowanie stacji KSA z dużym, kolorowym, dotykowym wyświetlaczem pozwala na przekazywanie komunikatów słownych do wybranych obszarów, do wybranego pomieszczenia lub łóżka, do pomieszczeń z zaznaczoną obecnością personelu lub do całego systemu. Odpowiednie zaprogramowanie obszarów znacząco podnosi funkcjonalność systemu.

Możliwość połączenia z systemem przeciwpożarowym pozwala na szybkie przekazanie personelowi informacji o zagrożeniu, bez wywoływania paniki. Istnieje możliwość połączenia systemu z systemem DECT lub pager w celu przekazywania wezwań do personelu przebywającego poza pomieszczeniami, w których zainstalowano system przewodowy. Dotyczyć to może w szczególności zespołu reanimacyjnego itp. W systemie dostępne są jako wyposażenie dodatkowe urządzenia pozwalające na

wyzwolenie wezwań przez osoby z różnym stopniem ograniczeń ruchowych. Służą do tego celu przyciski pneumatyczne, akustyczne, uruchamiane dmuchnięciem itp.

Struktura

System bazuje na 3 poziomowej architekturze. Poziom stref zawiera magistralę SBUS, którą odbywa się komunikacja pomiędzy kontrolerami strefowymi w całym systemie. Kolejnym poziomem jest magistrala korytarzowa ZBUS, po której komunikują się urządzenia zainstalowane na piętrze / oddziale, takie jak lampki z modułami elektroniki, terminale personelu lub wyświetlacze informacyjne. Ostatnim, najniższym poziomem jest magistrala pokojowa BEDBUS, po której do systemu podłączane są moduły łóżkowe, moduły z wyświetlaczem itp. Na tym poziomie oprócz magistrali BEDBUS występują połączenia pomiędzy przyciskami i wejściami pasywnymi w modułach. Moduły pasywne łączone są bezpośrednio z wejściami dedykowanymi do wyzwolenia odpowiedniej funkcji.

Kontrolery strefowe

Kontroler strefowy jest urządzeniem, które monitoruje urządzenia podłączone na niższych poziomach oraz wymienia informacje z innymi kontrolerami na magistrali SBUS. Kontroler również synchronizuje sygnały optyczne i akustyczne podłączonych urządzeń, aby zminimalizować bardzo nieprzyjemne dla uszu zjawisko, gdy sygnały akustyczne z różnych urządzeń nie pojawiają się synchronicznie. Dzięki tej funkcji sygnały akustyczne oraz optyczne pojawiają się we wszystkich urządzeniach w tym samym czasie. Wyróżnić można takie sygnały jak:

- wezwanie „normalne” generowane przez pacjenta
- wezwanie asysty (emergency) generowane, gdy pielęgniarka potrzebuje pomocy
- wezwanie lekarza, zazwyczaj na oddziałach ogólnych
- wezwanie kardiologiczne
- wezwanie reanimacyjne
- wezwanie diagnostyczne (z innych urządzeń medycznych)
- przypomnienie (potwierdzone wezwanie)
- wezwanie telefoniczne, gdy w dyżurce dzwoni telefon.

Kontrolery dzięki interfejsowi LAN zapewniają możliwość zlokalizowania serwera w dowolnym miejscu, a także umożliwiają zdalną kontrolę nad systemem. Uruchomienie systemu oraz późniejsze serwisowanie nie musi się więc wiązać z wizytą na obiekcie. Jedynie w przypadku wybranych operacji niezbędna będzie pomoc lokalnych pracowników np. działu technicznego lub utrzymania ruchu. Oprogramowanie działające na bazie danych SQL pozwala na podłączanie dodatkowych komputerów jako klientów, aby na oddziałach oraz w wybranych miejscach dostępne były informacje o systemie. Może to być graficzne odwzorowanie oddziału, lub tylko program umożliwiający przeszukiwanie rejestru zdarzeń. Program do przeszukiwania rejestru pozwala na wybór wielu parametrów takich jak zakres czasowy, typ wezwania, konkretny pokój, wybrane łóżko... oraz inne.

Grupowanie obszarów

Kontroler można podzielić logicznie na 6 grup. Ilość grup w systemie nie może być większa niż 255. Grupy w kontrolerach mogą się powtarzać, aby możliwe było budowanie większych obszarów, w których skład będzie wchodziła większa ilość kontrolerów. Każdej grupie fizycznej kontrolera NwG 1-6 można przypisać dowolny numer grupy logicznej LrG z przedziału 1-255. Urządzenia w ramach jednej grupy wymieniają pomiędzy sobą wszystkie informacje, natomiast wymiana informacji pomiędzy grupami jest zależna od zaprogramowanych funkcji. Pozwala to na wyodrębnienie na oddziale dyżurek lekarskich, oraz zaprogramowanie wyświetlania w nich tylko wezwań o wyższym priorytecie. Poniżej przedstawiono przykład podziału kontrolera na grupy logiczne. W systemie możliwe jest utworzenie aktywnych linków zmieniających obszary działania grup poprzez ich łączenie. Łączenie może dotyczyć każdego zakresu grup w systemie lub pojedynczych grup. W trakcie programowania określa się nazwę linku oraz grupy, które będą łączone. Dla przykładu link o nazwie DZIEŃ może powodować, iż grupy działają niezależnie, natomiast link o nazwie NOC będzie powodował wspólne działanie grup od 1 do 6 oraz grup 12 i 15. W przypadku, gdy jest używany określony link możemy zaprogramować, które typy wezwań będą przesyłane do innych grup. Można np. utworzyć odrębną grupę dla pokoi lekarskich, oraz zaprogramować przesyłanie do tej grupy tylko wezwań lekarza.

Pierwszy poziom w strukturze systemu może zawierać maksymalnie 50 kontrolerów. Kontrolery można łączyć za pośrednictwem światłowodu lub sieci TCP/IP.

ZBUS – magistrala łącząca pomieszczenia

Terminale pokojowe z audio, lampki korytarzowe w systemie bez audio, lampki korytarzowe toalet dla odwiedzających nadzorują urządzenia instalowane wewnątrz pomieszczeń. Są one instalowane na magistrali ZBUS. Wyświetlacze korytarzowe LED również pracują na magistrali korytarzowej. Na magistrali ZBUS jednego kontrolera może pracować do 127 modułów elektronicznych i maksymalnie 255 adresowalnych urządzeń, wliczając w to moduły łóżkowe, wyświetlacze LCD oraz inne elementy adresowalne. Magistrala ZBUS nie może być tworzona w formie gwiazdy, a także nie może posiadać odczepów. Możliwe są odgałęzienia wykonane za pomocą aktywnych rozgałęźników systemowych.

BEDBUS – magistrala sal łóżkowych

Na magistrali może pracować do 10 urządzeń adresowalnych(2 wyświetlacze i 8 modułów łóżkowych lub przycisków adresowalnych). Każde z nich będzie indywidualnie identyfikowane na magistrali oraz w systemie. Moduły bez magistrali pokojowej można podłączyć do lampek korytarzowych lub terminala pokojowego za pośrednictwem dedykowanych wejść pasywnych z predefiniowaną funkcją. Urządzenia podłączone do wejść pasywnych identyfikowane są w systemie z adresem sali. Jedynie toaleta zgłasza się jako oddzielne pomieszczenie. Magistrala bedbus nie może być wykonywana w formie gwiazdy i nie może posiadać odgałęzień.

Wyposażenie sal

Wiele typów urządzeń może być instalowanych w pokojach na magistrali pokojowej lub podłączanych bezpośrednio do modułów elektronicznych. Należą do nich przyciski wezwania lub kasowania alarmów. Mogą być również instalowane manipulatory pacjenta, które oprócz podstawowej funkcji wezwania personelu mogą posiadać dodatkowe funkcje takie jak sterowanie oświetleniem lub komunikacją audio. Do sterowania oświetleniem potrzebne jest dodatkowe wyposażenie w postaci przekaźników systemowych, po jednym na każdy sterowany obwód. Odłączenie manipulatora jest natychmiast wykrywane i zgłaszane w systemie jako alarm techniczny, który nie zostanie skasowany jedynie przez ponowne podłączenie, ale wymaga ponadto potwierdzenia przez personel przy łóżku.

Interfejsy systemowe

Systemy bezprzewodowe takie jak DECT lub pager mogą zostać połączone z systemem poprzez odpowiednie interfejsy. Wywołania personelu mogą zostać przesłane na pager lub telefon DECT z informacją o typie wywołania, numerze pokoju, oraz numerze łóżka. Z telefonu przenośnego DECT istnieje możliwość połączenia głosowego z pacjentem, który zainicjował alarm. System pozwala także na integrację z innymi systemami, takimi jak system sygnalizacji pożaru lub dźwiękowy system przywoławczy.

Bezpieczeństwo systemu

System jest zgodny z normami DIN VDE 0834, co jest gwarancją najwyższego bezpieczeństwa. Każdy element systemu jest nadzorowany i w przypadku awarii jest ona błyskawicznie zgłaszana personelowi i powinna zostać usunięta. Nie dopuszcza się do sytuacji, aby którykolwiek element nie zadziałał w krytycznym momencie. System monitoruje wszystkie aktywne moduły. W przypadku wykrycia awarii sygnał alarmowy jest wysyłany do modułu, w którym zgłoszona jest obecność personelu. Wyjścia sterujące lampkami zostały zabezpieczone przez skutkami zwarć. Wszystkie moduły zostały zabezpieczone bezpiecznikami polimerowymi resetowalnymi. Komponenty systemu spełniają elektryczne wymagania bezpieczeństwa oraz dotyczące odporności na zakłócenia elektromagnetyczne EMC wymagane do uzyskania znaku CE. Stopień ochrony IP znajdujący się w danych katalogowych odpowiada kompletnym urządzeniom z ramkami oraz pozostałymi niezbędnymi akcesoriami. W przypadku awarii zasilania aktualne wywołania będą pamiętane około 24 godzin i niezwłocznie wyświetlone po ponownym przywróceniu zasilania. Podstawowym źródłem zasilania jest sieć energetyczna 230V, dodatkowo stosuje się UPS zasilający system, gdy zasilanie 230V zostanie odłączone. System jest także odporny na całkowitą awarię kontrolerów. W takiej sytuacji nadal wezwania są przekazywane do modułów w pomieszczeniach, w których przebywa personel, ale nie pokazują one lokalizacji. Personel musi w takiej sytuacji lokalizować wezwania poprzez sygnały optyczne przekazywane przez lampki korytarzowe.

Sygnały akustyczne oraz optyczne

Wszystkie sygnały akustyczne oraz optyczne emitowane przez urządzenia systemowe są zgodne z normami DIN VDE 0834. W systemie może występować wiele wezwań charakteryzujących się różnymi priorytetami, według których są wyświetlane kolejno na wyświetlaczach. Poniżej opisano, jakie sygnały są emitowane przez lampki przy odpowiednich wezwaniach.

- Wezwanie normalne – ciągłe świecenie czerwonej lampki. Wezwanie to jest inicjowane przez naciśnięcie czerwonego przycisku na module przy drzwiach wejściowych lub module łóżkowym, ewentualnie przez wciśnięcie czerwonego przycisku na manipulatorze.
- Wezwanie z łazienki lub WC – ciągłe świecenie lampki białej i czerwonej. Wezwanie to następuje po pociągnięciu za linkę przycisku podłączonego do wejścia pasywnego RTWC w module elektroniki (lampce pokojowej).
- Wezwanie dodatkowe (emergency) z WC – ciągłe świecenie lampki białej oraz wolne miganie lampki czerwonej. Wezwanie to może zostać wygenerowane tylko jeśli personel zaznaczy swoją obecność
- Wezwanie dodatkowe (emergency) z pokoju – ciągłe świecenie lampki zielonej oraz wolne miganie lampki czerwonej.
- Wezwanie lekarza – ciągłe świecenie lampki zielonej oraz szybko migająca lampka czerwona. (indywidualny typ komunikatu na wyświetlaczu).
- Wezwanie kardiologiczne – ciągłe świecenie lampki zielonej oraz szybko migająca lampka czerwona (indywidualny typ komunikatu na wyświetlaczu).
- Wezwanie reanimacyjne – ciągłe świecenie lampki zielonej oraz szybko migająca lampka czerwona (indywidualny typ komunikatu na wyświetlaczu).
- Wezwanie diagnostyczne – migająca czerwona lampka. Wezwanie to jest generowane przez urządzenia podłączone do gniazda diagnostycznego w module łóżkowym.
- Wezwanie potwierdzone – miganie zielonej lampki. Każde wezwanie od pacjenta może zostać przekształcone w wezwanie potwierdzone poprzez użycie przycisku na module dyżurki (oznaczonego klepsydrą). Czerwona lampka gaśnie a zaczyna migać zielona. Na korytarzu widoczne jest wtedy że wezwanie już zostało przyjęte. Na module przy łóżku pacjenta czerwona lampka przestaje świecić światłem ciągłym i zaczyna migać, dając pacjentowi sygnał iż pomoc jest w drodze.
- Usterka – ciągłe świecenie czerwonej lampki.

Bieżące wezwania sygnalizowane są akustycznie w module, na którym personel zaznaczył swoją obecność przyciskiem zielonym lub żółtym. Jeśli w danym module lub ogólnie w systemie występują wyświetlacze alfanumeryczne LCD lub LED informują one tekstowo o typie wezwania oraz miejscu zainicjowania wezwania. Zawsze są to wezwania z danej grupy logicznej (oddziału) lub innych grup, które zostały połączone przez funkcję aktywnych linków. Wezwania z innych grup mogą również być sygnalizowane przez dodatkowe lampki strefowe umieszczone w korytarzach.

Wezwanie lekarza

Jeśli w pomieszczeniu zainstalowano terminal lub dodatkowy przycisk wezwania lekarza, zależnie od zaprogramowania, może on służyć do generowania takich wezwań jak :

- wezwanie lekarza
- wezwanie kardiologiczne
- wezwanie reanimacyjne

Wezwania te będą trafiały do wszystkich pomieszczeń z danej grupy, w których przebywa personel oraz do pomieszczeń z innych grup, jeśli zostanie to zaprogramowane. Wezwania kardiologiczne oraz reanimacyjne mogą zostać przesłane do wszystkich grup lub też tylko do zespołu reanimacyjnego jeśli zostanie on utworzony w placówce.

Kontrolery

W systemie będzie pracował 1 kontroler obsługujący trzy pododdziały z wyodrębnionymi sześcioma grupami wezwań; dwa wezwania do pomieszczeń lekarzy i cztery grupy wezwań na punkty pielęgniarskie

Zasilacze

Zasilanie systemu będzie stanowił zasilacz systemowy 24V o wydajności prądowej 20A. Na wypadek awarii zasilania podstawowego 230V lub uszkodzenia zasilacza przewiduje się zastosowanie UPS o odpowiedniej wydajności prądowej z dobranymi akumulatorami, zapewniającymi możliwie długą pracę na zasilaniu bateryjnym. Rezygnację z zastosowania zasilania awaryjnego UPS można rozpatrywać w przypadku, gdy zasilanie 230V będzie realizowane z obwodu podłączonego do agregatu. Należy poprzez odpowiedni przekrój przewodów, oraz rozprowadzenie okablowania zapewnić poziom napięcia zasilania na poziomie 24V $\pm 10\%$, czyli pomiędzy 21,6V a 26,4V. Jest to krytyczny parametr systemu, który w przypadku zlekceważenia może uniemożliwić normalne funkcjonowanie systemu.

Urządzenia systemowe

Punkty pielęgniarskie, dyżurki lekarskie

Punkty pielęgniarskie zbudowano ze względów ekonomicznych z modułów wyświetlaczy LCD oraz przycisków funkcyjnych. Ta najprostsza forma dyżurki zapewnia jedynie wyświetlanie wezwań – zastosowano do realizacji wezwań lekarza. Możliwe jest rozszerzenie jej funkcjonalności o możliwość potwierdzania wezwań – zastosowano do realizacji wezwań pielęgniarki.

Sale chorych bez komunikacji audio

Jeśli w salach pacjentów nie jest wymagana komunikacja audio, jako sterownik pomieszczenia można wykorzystać lampki z modułami elektroniki. Lampka jest wykonana w technologii LED i może wyświetlać 4 kolory – biały, czerwony, zielony oraz żółty. Elementem pozwalającym na kasowanie alarmów jest moduł z przyciskiem czerwonym oraz zielonym. Zazwyczaj, obok montowany jest moduł z niebieskim przyciskiem wezwania lekarza. Do lampki z modułem elektroniki poprzez magistralę BEDBUS można podłączyć do 8 sztuk modułów łóżkowych z przyciskiem oraz gniazdem autorelease.

Gniazdo zabezpieczone przez uszkodzeniem

Manipulatory z wtyczką DIN nie zapewniają wystarczająco dużej ochrony urządzeń na wypadek szarpnięcia. Aby ochronić wtyczkę oraz moduł łóżkowy przed uszkodzeniem można zastosować dodatkowe gniazdo typu autorelease. Gniazdo podłącza się do modułu łóżkowego i nie należy w takim wypadku używać gniazda DIN do podłączenia manipulatora. Moduły łóżkowe wraz z gniazdem można instalować obok siebie w podwójnej ramce lub osobno, w pojedynczych. Razem z gniazdem autorelease należy stosować manipulatory z odpowiednią wtyczką.

Toalety w salach chorych

Każda toaleta znajdująca się w salach powinna zostać wyposażona w elementy wyzwalające systemu przywoławczego. Wszystkie urządzenia instalowane w toalecie są nie adresowalne i podłącza się je do dedykowanego wejścia w lampce. Podstawowym elementem jest wyzwalacz z linką. Długa linka zapewnia możliwość uruchomienia wezwania także osobie leżącej na podłodze. W sytuacji, gdy wymagany jest typowy przycisk, zastosowano odpowiedni moduł pasywny. System umożliwia programowe określenie dla każdego pomieszczenia w jaki sposób będzie kasowany alarm z toalety. Może to następować przyciskiem zielonym znajdującym się w pomieszczeniu lub dodatkowym kasownikiem znajdującym się w toalecie lub łazience. Rozwiązanie z odrębnym kasownikiem jest obecnie preferowane, a w krajach w których normy DIN są obligatoryjne, dodatkowy przycisk musi być zainstalowany.

Toalety oddziałowe

Toalety oddziałowe dla pacjentów i osób odwiedzających również powinny zostać wyposażone w system przywoławczy. Jako sterownik pomieszczeń w tym przypadku stosujemy lampkę z modułem elektroniki bez magistrali BEDBUS. Zazwyczaj nie ma konieczności używania w tego typu pomieszczeniach urządzeń z magistralą BEDBUS. Wszystkie urządzenia instalowane w toalecie są nie adresowalne i podłącza się je do dedykowanego wejścia w lampce. Podstawowym elementem jest wyzwalacz z linką. Długa linka zapewnia możliwość uruchomienia wezwania także osobie leżącej na podłodze. W sytuacji, gdy wymagany jest typowy przycisk, zastosowano odpowiedni moduł pasywny.

WSKAZÓWKI MONTAŻOWE

Kontrolery systemowe wraz z zasilaczami i UPS należy zlokalizować w jednym pomieszczeniu wraz z terminatorami magistrali. Terminator magistrali z danego poziomu powinien zostać podłączony do zasilacza, tak by linia zasilania utworzyła pierścień. Dzięki temu zmniejszone zostaną spadki napięcia na urządzeniach końcowych magistrali. Można również wykonać mostek od zasilacza do środkowej części magistrali lub rozprowadzić zasilanie w formie gwiazdy, zasilając po kilka kolejnych urządzeń przewodem bezpośrednio podłączonym do zasilacza tworząc sekcje. Magistrala korytarzowa składa się z trzech par przewodów. Dwie pary odpowiadają za transmisję i muszą być wykonane przewodem skręconym w ekranie, trzecią parą przesyłane jest zasilanie. Przewody zasilające powinny mieć przekrój min. 1,5mm². Para sygnałowa nie może zostać wykonana przewodem typu lica. Jako przewód magistralowy proponuje się zastosować przewód systemowy o numerze 89734AJ lub 89734AH (opakowanie 100m lub 500m) składający się z dwóch par umożliwiających transmisję oraz jednej pary o przekroju 1,5mm². Lampki z modułami elektronicznymi należy montować nad drzwiami wejściowymi do pomieszczeń wyposażonych w system przywoławczy. Jeśli w bliskim sąsiedztwie zlokalizowane muszą być dwie lampki należy zamontować je jedna nad drugą. Należy również pamiętać, aby lampki nie były zasłonięte przez inne elementy montowane na korytarzu np. znaki ewakuacyjne itp. Dla ułatwienia wszelkich prac instalacyjnych proponuje się wyprowadzenie rurek od lampek sygnalizacyjnych do przestrzeni międzystropowej, w której będzie prowadzona instalacja w systemie wybranym przez wykonawcę. Moduły wyposażone w wyświetlacz LCD należy montować na wysokości, która zapewni dobrą widoczność komunikatów osobie stojącej przed wyświetlaczem (150-160cm). Przyciski z linką montowane w toaletach powinny zapewnić możliwość pociągnięcia za linkę osobie leżącej. Przyciski mogą być montowane zarówno na ścianie, jak i na suficie. Magistrale korytarzowa (corridor bus), oraz pokojowa (bed bus) nie mogą pracować w formie gwiazdy. Przewód wychodzący z jednego urządzenia musi zostać podłączony bezpośrednio do listwy łączeniowej w kolejnym urządzeniu. Wyjątkiem jest podłączanie przewodów do wejść pasywnych. Urządzenia pasywne można łączyć w dowolny sposób. W dowolny sposób można łączyć również żyły zasilające z magistrali korytarzowej. Kontrolery muszą zostać połączone odrębną magistralą światłowodową lub poprzez sieć LAN zgodnie z wybraną technologią. Odległość pomiędzy kontrolerami może wynosić do 50 m przy zastosowaniu światłowodu plastikowego lub 150m przy zastosowaniu światłowodu HCS 89734P1 (gotowy kabel z końcówkami). Przy większych odległościach niezbędne są konwertery na światłowód szklany. Połączenia poprzez sieć IP posiadają identyczne ograniczenia jak sama sieć LAN. Pomiędzy urządzeniami łączonymi w ramach sieci LAN nie może wystąpić więcej niż 5 urządzeń typu switch. W przypadku stosowania kabli zamiennych istotne jest aby kabel posiadał pary skręcone w ekranie oraz odpowiedni przekrój – zalecany YTKSY ekw 2x2x0,8mm. W prowadzenie sztywnego przewodu 1,5mm² bezpośrednio do lampek może być trudne, z tego względu do zasilania należy stosować linkę lub wykonać odgańlenia w puszkach instalacyjnych i linkę doprowadzić do lampek. Zalecany przewód OWY 2x2,5mm² lub OMY 2x1,5mm².

Wskazówki instalacyjne systemu przywoławczego

Wysokości montażu urządzeń.

Urządzenia obsługowe z lampkami lub bez montować na wysokości 0,7 do 1,5 m (jak np. przycisk przywoławczy lub kasujący). W przypadku przycisków pociąganych w pomieszczeniach mokrych należy uwzględnić specjalne wymagania „życia bez barier”. Możliwość chwycenia sznura przycisku pociąganego musi mieć także osoba, np. leżąca na posadzce. Koniec sznura nie może być wyżej niż 20cm od podłoża.

Urządzenia obsługowe z wyświetlaczami tekstowymi montować na wysokości 0,1 do 1,8 m (jak np. centralki lub przyciski z wyświetlaczami). Miejsce montażu należy wybrać tak, by nie było wystawione na bezpośrednie działanie promieni słonecznych.

Urządzenie w zespołach instalacyjnych montować na wysokości 1,6 do 1,8 m (np. jak medyczne zestawy nadłóżkowe).

Lampy sygnalizacyjne i wyświetlacze korytarzowe montować na wysokości 1,5 do 2,2 m.

Jednostki sterujące, zasilacze

Sterowniki centralne, zasilacze i inne komponenty bez funkcji obsługowych lub sygnalizacyjnych wolno lokalizować tylko w pomieszczeniach suchych (maksymalna wilgotność powietrza 75% przy ok. 18°C), ale nie w salach chorych. Muszą być zawsze łatwo dostępne (przeźroczliwość konserwacyjna szerokości min. 80cm). Odprowadzanie ciepła nie może być utrudnione. Przy wbudowaniu w rozdzielnice lub szafy należy ewentualnie zapewnić odprowadzanie ciepła przez wentylację wymuszoną. Ze względu na spadki napięcia należy zasilacze umieszczać w pobliżu największych odbiorników.

Inne

Przyciski potwierdzania obecności i przywoławcze muszą być zainstalowane w miejscach, gdzie są łatwo dostępne i wykluczające pomylenie ich z urządzeniami innych instalacji. Urządzenia instalacji przywoławczej (przyciski potwierdzania obecności i przywoławcze) oraz sieci niskiego napięcia (np. wyłączniki oświetlenia, gniazda wtyczkowe) mogą być montowane we wspólnych ramkach lecz muszą się wyraźnie odróżniać, aby wykluczyć pomyłki.

W pomieszczeniach mokrych i WC należy instalować tylko przystosowane do tego urządzenia. Należy kierować się wskazaniem producentów, odpowiednio oznakowujących urządzenia przystosowane do instalowania w WC i pomieszczeniach mokrych. Przyciski pociągane itp. W kabinach natrysków muszą być umieszczone co najmniej 20cm ponad najwyższą możliwą pozycją głowicy natrysku, a koniec sznura nie może znajdować się wyżej, niż 20cm od posadzki, aby mogła go chwycić także osoba leżąca na posadzce.

Salowe lampy sygnalizacyjne są wymagane obligatoryjnie i muszą być jednoznacznie przypisane do Sali (możliwie blisko drzwi Sali) i dobrze rozpoznawalne z większej odległości. Wszystkie optyczne urządzenia sygnalizacyjne należy zamontować tak, by ich rozpoznawalność nie była zakłócana przez oświetlenie obce. Użytkownikowi pozostawia się możliwość integrowania salowych lamp sygnalizacyjnych z elementami aranżacyjnymi (np. tabliczki numerowe i szyldy imienne), pod warunkiem dotrzymania wymaganych parametrów.

Salowe lampy sygnalizacyjne stanowią ostatni poziom bezpieczeństwa i umożliwiają rozpoznawanie sytuacji awaryjnych nawet wtedy, gdy skutek zawodości ludzkiej lub technicznej lub też niedociągnięcia organizacyjne, wezwania nie są przekazywane.

Przewody

Przewody instalacji przywoławczej nie mogą być prowadzone we wspólnych kablach, korytach kablowych, rurach lub kanałach instalacyjnych z przewodami instalacji silnoprądowych lub innych instalacji na napięcia niebezpieczne.

Przewody instalacji przywoławczej i przewody instalacji silnoprądowych muszą być prowadzone w minimalnym odstępnie 30 cm. Na krótszych odcinkach do 10 m za wystarczający uważa się odstęp 10 cm. Należy również unikać krzyżowania się instalacji. Musi to zostać jednoznacznie udokumentowane i wykazane w projekcie i dokumentacji powykonawczej wykonawcy!

Jeśli wymagania te nie dają się spełnić ze względu na warunki w budynku, to przy napięciach znamionowych poniżej 250 V wartości skutecznej można odseparować te grupy przewodów przewodzącym ekranem. Należy go połączyć z systemem przeciwporażeniowym instalacji silnoprądowej i przekrój jego musi być typowy dla przewodów ochronnych.

Alternatywnie możliwe jest ułożenie osobnych kabli w rurach lub korytarzach instalacyjnych o podwójnej lub wzmocnionej izolacji wg DIN EN 60950. Izolacja winna przy tym wytrzymywać napięcie próbne o wartości skutecznej 4000 V przez 1 minutę. Łączny prąd upływu nie może przekraczać 0.5 mA.

Przewody instalacji przywoławczej, wychodzące poza budynek, należy w punkcie wyjścia wyposażać w ochronę przepięciową wg DIN VDE 0845. Można z niej zrezygnować, jeśli zastosowana separacja galwaniczna pewnie zapobiega przenoszeniu się niebezpiecznych napięć.

Ze względów kompatybilności elektromagnetycznej (EMC) należy generalnie unikać prowadzenia przewodów w bezpośredniej bliskości miejsc możliwych zakłóceń. Dotyczy to w szczególności także anten nadawczych (np. systemu pagerów) i terapeutycznej aparatury medycznej. Mimo dotrzymania wszelkich norm i przepisów odnośnie kompatybilności elektromagnetycznej, w odosobnionych wypadkach może dochodzić do wzajemnych oddziaływań, bez możliwości ustalenia winowajcy. Ekran należy doprowadzić w izolacji, aż do punktu przyłączenia, aby nie dochodziło do zwarć. Wszystkie przewody ekranowane do komunikacji głosowej należy odizolowywać możliwie krótko, aby funkcja ekranowania pozostała zachowana.

Szczególnie uwagi wymaga instalowanie przewodów zasilających. Należy tu zwracać szczególną uwagę na krótkie trasy przewodów, wystarczający przekrój żył i odpowiednie zabezpieczenia w miejscach redukcji przekroju, aby zapobiec uszkodzeniom zwarciovym.

WARUNKI BHP PODCZAS MONTAŻU

W trakcie wykonywania prac nie są przewidywane prace wymagające zastosowania wyjątkowych środków ostrożności.

Należy zadbać, aby wszelkie prace wykonywane na wysokości podczas montażu były realizowane z wykorzystywaniem stabilnych drabin lub podnośników.

Wszelkie elektronarzędzia należy używać zgodnie z ich przeznaczeniem i z zastosowaniem zasad określonych przez producenta.

Przy wykonywaniu prac które generują pył, a w szczególności podczas wiercenia otworów w stropie należy używać okularów ochronnych i masek przeciwpyłowych.

T.05.03.03 Instalacja telewizji obserwacyjnej pacjenta

Kod CPV: 45312000-7

Montaż systemu powinien być przeprowadzony zgodnie ze sporządzoną dokumentacją. Jeżeli podczas prac okaże się, że projekt jest nieodpowiedni, to bez względu na przyczynę wszelkie niezbędne zmiany powinny być uzgodnione z projektantem, a uzgodnione poprawki wprowadzone do dokumentacji.

Wymagania ogólne dla instalacji jak w punktach T.05.02.00 – T.05.02.08.

Instalowanie torów przesyłowych i osprzętu:

- Do przesyłania należy stosować przewody współosiowe o żyłach miedzianych i impedancji falowej $Z_f=75\Omega$.
- Tor przesyłowy musi mieć zachowaną ciągłość impedancji znamionowej
- Przy długościach torów przesyłowych ponad 300m należy stosować wzmacniacze korekcyjne w celu skompensowania zniekształceń tłumieniowych wprowadzanych przez linie przesyłowe
- Tory przesyłowe należy prowadzić odrębnymi trasami od innych instalacji elektrycznych, zwłaszcza elektroenergetycznych do 500V w odległości co najmniej 0,10m
- Elementy rozdzielcze powinny być instalowane w obudowach chroniących od uszkodzeń mechanicznych lub w zamykanych wnękach.
- Zaleca się, aby wysokość instalowania urządzeń rozdzielczych nie wynosiła mniej niż 1,4m, a w uzasadnionych przypadkach nie mniej niż 0,25m od podłogi.
- Ekrany oraz złącza linii współosiowych należy izolować na całej trasie linii

Instalowanie kamer i monitorów:

- Należy przestrzegać zasady dopasowania impedancji źródła zasilania oraz odbiornika do impedancji falowej toru przesyłowego ($Z_f=75\Omega$)
- Przy doprowadzaniu szeregowym sygnału do urządzeń odbiorczych nie wykorzystywane wyjścia lub koniec linii należy zamykać wtykiem z rezystorem 75Ω
- Przy szeregowym zasilaniu urządzeń nie należy stosować więcej niż 4 odbiorniki.
- Poziom sygnału na wejściu instalowanego odbiornika powinien się zawierać w granicach $0,5V_{pp}$ – $1,5V_{pp}$ na impedancji 75Ω
- Do podłączenia urządzeń lub torów z wejściem symetrycznym stosować symetryzatory (transformatory symetryzujące)
- Do zdalnego zasilania i sterowania kamer stosować pulpity zachowując odległość 200m jako największą (o ile producent nie podaje inaczej)
- W przypadku odległości pomiędzy kamerą, a kamerą większych niż 200m należy stosować urządzenia sterujące zasilane lokalnie
- Kamery należy montować na stabilnych statywach, uchwytach lub głowicach

- Montaż urządzeń należy wykonać według projektu oraz instrukcji fabrycznych producenta

Pomieszczenia dla urządzeń kontrolno-sterowniczych (jeśli instrukcje fabryczne producenta nie stanowią inaczej):

- wysokość pomieszczenia powinna wynosić co najmniej 2,40m
- odległość pomiędzy operatorem, a ekranem monitora powinna wynosić 4-6 wysokości ekranu
- temperatura pomieszczenia +20°C
- temperatury graniczne w pomieszczeniu: +8°C do +30°C
- wilgotność względna 40-60%
- dopuszczalna wilgotność względna 85% przy +20°C
- natężenie oświetlenia w pomieszczeniu nie powinno być mniejsze niż 200lx, a w czasie obserwacji obrazu natężenie oświetlenia winno wynosić ok. 100lx
- zasilanie urządzeń z sieci wewnętrznej 230VAC

Montaż, sprawdzenie i uruchomienie poszczególnych urządzeń systemu przeprowadzić zgodnie z zaleceniami i warunkami zawartymi w Dokumentacji Technicznej załączonej przez Producenta Urządzeń.

T.05.03.04 Instalacja kontroli dostępu

Kod CPV: 45312000-7

Montaż systemu powinien być przeprowadzony zgodnie ze sporządzoną dokumentacją. Jeżeli podczas prac okaże się, że projekt jest nieodpowiedni, to bez względu na przyczynę wszelkie niezbędne zmiany powinny być uzgodnione z projektantem, a uzgodnione poprawki wprowadzone do dokumentacji.

Wymagania ogólne dla instalacji jak w punktach T.05.02.00 – T.05.02.08.

Montaż, sprawdzenie i uruchomienie poszczególnych urządzeń systemu przeprowadzić zgodnie z zaleceniami i warunkami zawartymi w Dokumentacji Technicznej załączonej przez Producenta Urządzeń.

Kable zasilające i sygnałowe instalacji powinny być tak prowadzone, aby zminimalizować wpływ następujących niekorzystnych czynników na pracę instalacji:

- zakłócenia elektromagnetyczne od innych instalacji i pracujących urządzeń
- możliwość uszkodzenia mechanicznego

Podczas instalacji kabli należy stosować właściwe techniki:

- przed zainstalowaniem elementy okablowania powinny być poddane aklimatyzacji w zalecanych warunkach środowiska
- podczas układania kabli należy unikać zbytniego naprężenia kabla powodowanego przez zawieszony kabel lub zaciśnięte wiązki kabli
- minimalny promień zagięcia kabla nie powinien być mniejszy od określonego w normie wyrobu
- stosować kable wewnętrzne i zewnętrzne zgodnie ze specyfikacją
- kable nie powinny być wystawione na działanie wilgoci i działanie podwyższonej temperatury
- niedopuszczalne jest stosowanie sił, których działanie powoduje powstanie trwałych odkształceń osłony kabla lub jego uszkodzenie

- połączenia są dopuszczalne tylko przy wykonaniu zgodnie ze specyfikacją instalacyjną
- podczas ciągnięcia powinien być przestrzegany maksymalny naciąg kabla określony w specyfikacji wyrobu
- proces instalacji kabli nie powinien wpływać negatywnie na stan środowiska np. uszczelnienie wodne, przegrody ogniowe, konstrukcje i wsporniki
- w strefach gdzie kable nie mogą być uszkodzone, ani nie występuje szkodliwe oddziaływanie na ich właściwości transmisyjne, można je prowadzić odkryte

Zalecenia instalacyjne

Zamek kodowy umożliwia sterowanie dwoma niezależnymi wbudowanymi przekaźnikami za pomocą kodu wybranego na klawiaturze. W module można zaprogramować maksymalnie do 22 kodów otwarcia drzwi. Ilość cyfr w sekwencji nie może być mniejsza od 3 i większa od 8. Zamek kodowy nr ref. 1105/3 wykonany jest na bazie panelu o wielkości 1 modułu. Może on być montowany jako niezależny system otwierania drzwi lub stosowany łącznie w ramach systemów domofonowych lub wideodomofonowych jako dodatkowe sterowanie elektrozaczepem. Czas otwarcia drzwi jest ustawiany w przedziale od 200 ms do 99 s. Funkcja otwarcia drzwi może być aktywowana poprzez właściwy kod wprowadzony z klawiatury modułu lub poprzez przycisk zwirny posiadający funkcję „wymuszenie otwarcia drzwi”. Zamek kodowy może dokonywać kontroli dostępu w zależności od przedziału czasowego. Aby ta funkcja działała potrzebny jest elektroniczny zegar który by sterował stykami oznaczonymi jako „klucz zegara”, zwierając lub rozwierając je na czas zaprogramowany w zegarze przez użytkownika. Innymi słowy może być ustawiona taka strefa czasowa dla której moduł zamka reaguje tylko na prawidłowy kod dostępu lub przycisk funkcyjny „wymuszenie otwarcia drzwi” (styki „klucz zegara” rozwarne) oraz strefa czasowa dla której dostęp jest możliwy również poprzez naciśnięcie przycisku na klawiaturze (styki „klucz zegara” zwarte). Do zasilania modułu zamka kodowego wymagane jest napięcie 12V prądu stałego lub przemiennego.

T.05.03.05 Instalacja domofonów

Kod CPV: 45312000-7

Montaż systemu powinien być przeprowadzony zgodnie ze sporządzoną dokumentacją. Jeżeli podczas prac okaże się, że projekt jest nieodpowiedni, to bez względu na przyczynę wszelkie niezbędne zmiany powinny być uzgodnione z projektantem, a uzgodnione poprawki wprowadzone do dokumentacji. Wymagania ogólne dla instalacji jak w punktach T.05.02.00 – T.05.02.08.

Montaż, sprawdzenie i uruchomienie poszczególnych urządzeń systemu przeprowadzić zgodnie z zaleceniami i warunkami zawartymi w Dokumentacji Technicznej załączonej przez Producenta Urządzeń.

System domofonów 4+n

System „4+n” jest powszechnie nazywany systemem 5-przewodowym, ze względu na ilość 5 żył dochodzących do unifonu. W pionie (od zasilacza) występuje 4+n żył, co oznacza: 4 - wspólne żyły dla wszystkich unifonów, n - liczba wywołań. Od zasilacza domofonowego do panela domofonowego należy doprowadzić 9+n żył, gdzie: 9 - to liczba żył, uwzględniająca obsługę elektrozaczepu,

n - liczba przycisków wywołania. Występują dwie odmiany systemu 5-przewodowego:

1. Z regulacją wzmocnienia (głośności) w panelu.
2. Z regulacją wzmocnienia (głośności) w zasilaczu.

Wymagane przekroje przewodów w instalacjach domofonowych zależą od maksymalnych odległości pomiędzy urządzeniami. Przekroje przewodów dobieramy korzystając z poniższej tabeli:

Obwody wywołania i foniczne.

Lp	Przekrój przewodu (mm ²)	Średnica przewodu (mm)	Odległość maksymalna (m)	Uwagi
1	0,5	0,8	50	
2	0,5	0,8	100	
3	0,8	1,0	200	
4	1,0	1,2	300	

Obwód otwierania drzwi

Lp	Przekrój przewodu (mm ²)	Średnica przewodu (mm)	Odległość maksymalna (m)	Uwagi
1	0,5	0,8	50	
2	0,8	1,0	100	
3	1,0	1,2	200	
4	1,6	1,4	300	

W tabeli maksymalna odległość jest interpretowana jako odległość pomiędzy panelem z przyciskami, a najdalej położonym unifonem.

W instalacjach z panelem domofonowym, dla większych odległości, przekroje muszą zostać zwiększone zgodnie z poniższą tabelą:

Obwody wywołania i foniczne.

Lp	Przekrój przewodu (mm ²)	Odległość maksymalna (m)	Uwagi
1	1,6	400	
2	2,5	700	
3	4	1000	

Dla obwodu otwierania drzwi, zalecane jest stosowanie pomocniczego przekaźnika aktywującego elektryczny zamek.

W przypadku systemów interkomowych zalecane jest nie przekraczanie odległości 200 m.

Prowadzenie przewodów

Wszystkie przewody obsługujące inne systemy, np. przewody energetyczne, komputerowe, telefoniczne, antenowe, powinny być prowadzone w oddzielnych kanałach kablowych. Podobnie zalecane jest łączenie tych przewodów w oddzielnych puszkach instalacyjnych. W przypadku odległości powyżej 100 metrów nie zaleca się, do uzyskania wymaganych przekrojów, wykorzystywania wieloparowych przewodów telefonicznych. Może to bowiem wywołać zakłócenia spowodowane przesłuchami.

Lokalizacja urządzeń.

Wszystkie urządzenia powinny być instalowane w miejscach suchych i przewiewnych, zalecane jest aby były one montowane w specjalnych skrzynkach przeznaczonych do tego celu. Urządzenia systemu należy odseparować od przebiegających w pobliżu instalacji elektrycznych, telefonicznych, antenowych itp. Urządzenia wyposażone są w wyjmowane listwy zaciskowe ułatwiające podłączenie przewodów. Listwy te należy wyjmować poprzez odpowiednie wysunięcie ich do góry. Pojedynczy zacisk umożliwia podłączenie przewodu o maksymalnym przekroju 1,5 mm². Do połączeń należy wykorzystywać przewody o odpowiednim przekroju podane w tabelach. Nie należy skręcać przewodów w celu zwiększenia ich przekroju. Końcówki

przewodów powinny być odizolowane na długości od 5 do 6 mm. Używając przewodów typu linka, należy zwrócić uwagę na to żeby odizolowany koniec linki był odpowiednio skręcony i nie powodował zwarcia pomiędzy sąsiadującymi ze sobą zaciskami. Jeśli używane przewody są sztywne należy odpowiednio mocno umocować urządzenie tak, aby przewody nie spowodowały jego oderwania lub uszkodzenia zacisków. Wszystkie przewody powinny być spięte razem i odpowiednio oznakowane przy użyciu oznaczników.

DANE TECHNICZNE PANELI

- szerokość płyty czołowej 1,2,3-rzędowej : 125 mm, 250mm, 375mm
- wysunięcie płyty czołowej (od ściany) : 12,6 mm
- głębokość osadzenia : 45 mm
- wykończenie płyty czołowej : anodyzowane aluminium
- całkowity skok przycisków : 3,0 mm
- jałowy skok przycisków : 1,0 mm (przed zamknięciem styków)
- maks. przekrój przewodów : 1,5 mm²
- napięcie izolacji pomiędzy stykami : 50 V
- maks. prąd wyłączenia : 2 A na obciążeniu rezystancyjnym
- podświetlanie : diody LED
- norma szczelności : IP 42 zgodnie z normami IEC 70.1
- odporność na korozję : zgodnie z normą DIN 5342/64
- warunki testu: 16 godzin, 35°C

T.05.03.06 Instalacja zasilająca urządzenia niskoprądowe

Kod CPV: 45310000-3

Montaż systemu powinien być przeprowadzony zgodnie ze sporządzoną dokumentacją. Jeżeli podczas prac okaże się, że projekt jest nieodpowiedni, to bez względu na przyczynę wszelkie niezbędne zmiany powinny być uzgodnione z projektantem, a uzgodnione poprawki wprowadzone do dokumentacji.

Wymagania dla instalacji zasilania urządzeń niskoprądowych według punktu T.05.02.00.

T.06.00.00 KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

T.06.01.00 Program zapewnienia jakości

Do obowiązków Wykonawcy należy opracowanie i przedstawienie do aprobaty Zamawiającego programu zapewnienia jakości (PZJ), w którym przedstawi on zamierzony sposób wykonywania robót, możliwości techniczne, kadrowe i organizacyjne gwarantujące wykonanie robót zgodnie z dokumentacją projektową, ST oraz poleceniami i ustaleniami przekazanymi przez Inspektora Nadzoru.

Program zapewnienia jakości (PZJ) będzie zawierać:

a) część ogólną opisującą:

- organizację wykonania robót, w tym terminy i sposób prowadzenia robót,
- bhp.,
- wykaz zespołów roboczych, ich kwalifikacje,
- wykaz osób odpowiedzialnych za jakość i terminowość wykonania poszczególnych elementów robót,
- system (sposób i procedurę) proponowanej kontroli i sterowania jakością wykonywanych robót,
- wyposażenie w sprzęt i urządzenia do pomiarów i kontroli

b) część szczegółową opisującą dla każdego asortymentu robót:

- wykaz maszyn i urządzeń stosowanych na budowie z ich parametrami technicznymi oraz wyposażeniem w mechanizmy do sterowania i urządzenia pomiarowo-kontrolne,
- środki transportu oraz urządzeń do magazynowania i załadunku materiałów,
- sposób zabezpieczenia i ochrony ładunków przed utratą ich właściwości w czasie transportu,
- sposób i procedurę pomiarów i badań (rodzaj i częstotliwość, pobieranie próbek, legalizacja i sprawdzanie urządzeń, itp.) prowadzonych podczas dostaw materiałów i wykonywania poszczególnych elementów robót,
- sposób postępowania z materiałami i robotami nie odpowiadającymi wymaganiom.

T.06.02.00 Zasady kontroli jakości robót

Celem kontroli robót będzie takie sterowanie ich przygotowaniem i wykonaniem, aby osiągnąć założoną jakość robót. Wykonawca jest odpowiedzialny za pełną kontrolę robót i jakości materiałów. Wykonawca zapewni odpowiedni system kontroli, włączając personel, sprzęt, zaopatrzenie i wszystkie urządzenia niezbędne do pobierania próbek i badań materiałów oraz robót. Wykonawca będzie przeprowadzać pomiary i badania materiałów oraz robót z częstotliwością zapewniającą stwierdzenie, że roboty wykonano zgodnie z wymaganiami zawartymi w Dokumentacji Projektowej i ST.

Minimalne wymagania co do zakresu badań i ich częstotliwość są określone w ST, normach i wytycznych. W przypadku, gdy nie zostały one tam określone, Zamawiający ustali jaki zakres kontroli jest konieczny, aby zapewnić wykonanie robót zgodnie z umową.

Wykonawca dostarczy Zamawiającemu świadectwa, że wszystkie stosowane urządzenia i sprzęt badawczy posiadają ważną legalizację, zostały prawidłowo wykalibrowane i odpowiadają wymaganiom norm określających procedury badań. Wszystkie koszty związane z organizowaniem i prowadzeniem badań materiałów ponosi Wykonawca.

T.06.03.00 Pobieranie próbek

Próbki będą pobierane losowo. Zaleca się stosowanie statystycznych metod pobierania próbek, opartych na zasadzie, że wszystkie jednostkowe elementy produkcji mogą być z jednakowym prawdopodobieństwem wytypowane do badań. Zamawiający będzie mieć zapewnioną możliwość udziału w pobieraniu próbek. Na zlecenie Zamawiającego Wykonawca będzie przeprowadzać dodatkowe badania tych materiałów, które budzą wątpliwości co do jakości, o ile kwestionowane materiały nie zostaną przez Wykonawcę usunięte lub ulepszone z własnej woli. Koszty tych dodatkowych badań pokrywa Wykonawca.

T.06.04.00 Badania i pomiary

T.06.04.01 Badania odbiorcze instalacji niskoprądowych

Wszystkie badania i pomiary będą przeprowadzone zgodnie z wymaganiami norm. W przypadku, gdy normy nie obejmują jakiegokolwiek badania wymaganego w ST, stosować można wytyczne krajowe, albo inne procedury, zaakceptowane przez Zamawiającego. Przed przystąpieniem do pomiarów lub badań, Wykonawca powiadomi Zamawiającego o rodzaju, miejscu i terminie pomiaru lub badania. Po wykonaniu pomiaru lub badania, Wykonawca przedstawi na piśmie ich wyniki do akceptacji Zamawiającego. Każda instalacja elektryczna w budynku powinna być poddana szczegółowym oględzinom i próbom, obejmującym niezbędny zakres pomiarów, w celu sprawdzenia czy spełnia wymagania dotyczące ochrony ludzi, zwierząt i mienia przed zagrożeniami. Badania odbiorcze powinna przeprowadzać komisja składająca się z co najmniej dwóch osób, dobrze znających wymagania stawiane badanym instalacjom. Badania odbiorcze instalacji niskoprądowych mogą przeprowadzać wyłącznie osoby posiadające odpowiednie kwalifikacyjne, potwierdzone przez jednostkę uznającą. Zakres badań odbiorczych obejmuje:

- oględziny instalacji i urządzeń
- badania (pomiary i próby) instalacji

- próby rozruchowe.

Oględziny, pomiary i próby powinny być wykonywane przez oddzielne zespoły, a komisja ustala jedynie stan faktyczny na podstawie dostarczonych protokołów. Protokoły z badań (pomiarów i prób), sprawdzeń i odbiorów częściowych należy przedłożyć komisji w trakcie odbioru. Komisja może być jednocześnie wykonawcą oględzin, badań i prób, z tym że z badań i prób powinny zostać wykonane oddzielne protokoły. Po zakończeniu badań odbiorczych komisja sporządza protokół końcowy. Protokół należy przedłożyć do odbioru końcowego budynku (instalacji elektrycznych w budynku). Protokół ten powinien zawierać co najmniej następujące dane:

- numer protokołu, miejscowość i datę sporządzenia,
- nazwę i adres obiektu,
- imiona i nazwiska członków komisji oraz stanowiska służbowe,
- datę wykonania badań odbiorczych,
- ocenę wyników badań odbiorczych,
- decyzję komisji odbioru o przekazaniu (lub nie przekazaniu) obiektu do eksploatacji,
- ewentualne uwagi i zalecenia komisji,
- podpisy członków komisji, stwierdzające zgodność ustaleń zawartych w protokole.

T.06.04.02 Oględziny instalacji niskoprądowych

Oględziny należy wykonać przed przystąpieniem do prób i po odłączeniu zasilania instalacji. Oględziny mają na celu stwierdzenie, czy wykonana instalacja lub urządzenie:

- spełniają wymagania bezpieczeństwa,
- zostały prawidłowo zainstalowane i dobrane oraz oznaczone zgodnie z projektem,
- nie mają widocznych uszkodzeń mechanicznych, mogących mieć wpływ na pogorszenie bezpieczeństwa użytkowania.

Zakres oględzin obejmuje sprawdzenie prawidłowości:

- wykonania instalacji pod względem estetycznym (jakość wykonanej instalacji),
- ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym,
- doboru urządzeń i środków ochrony w zależności od wpływów zewnętrznych,
- ochrony przed pożarem i skutkami cieplnymi,
- wykonania połączeń obwodów,
- doboru oraz nastawienia urządzeń zabezpieczających i sygnalizacyjnych,
- rozmieszczenia oraz umocowania aparatów, sprzętu i osprzętu,
- oznaczenia przewodów,
- umieszczenia schematów lub innych informacji w miejscu dozoru lub obsługi
- wykonania dostępu do instalacji i urządzeń w celu ich wygodnej obsługi i konserwacji.

T.06.04.03 Pomiary i próby instalacji niskoprądowych

Przed przystąpieniem do pomiarów i prób należy usunąć wszystkie wady, błędy montażowe i usterki wykryte w trakcie oględzin instalacji. Pomiary i próby przeprowadza się w celu stwierdzenia, czy zainstalowane przewody, aparaty, urządzenia i środki ochrony:

- spełniają wymagania określone w odpowiednich normach,
- odpowiednio zabezpieczają osoby i mienie przed negatywnym oddziaływaniem instalacji,

- nie mają uszkodzeń, wad lub odporności mniejszej niż wymagana,
- są dobrane, zainstalowane i wykazują parametry określone w projekcie.

Zakres pomiarów i prób obejmuje:

- sprawdzenie ciągłości przewodów,
- pomiar rezystancji izolacji instalacji elektrycznych,
- pomiar rezystancji izolacji kabli,
- pomiar rezystancji uziemienia,
- sprawdzenie biegunowości,
- pomiary dynamiczne parametrów instalacji według norm szczegółowych

Każda wyżej wymieniona praca pomiarowo-kontrolna powinna być zakończona sporządzeniem protokołu z przeprowadzonych badań i pomiarów. Protokół musi zawierać co najmniej następujące dane:

- nazwę i oznaczenie badanej linii (zasilającej, sterującej lub sygnałowej)
- nazwę badanego urządzenia i jego dane znamionowe,
- miejsce jego zainstalowania,
- rodzaj wykonanych pomiarów,
- nazwisko osoby wykonującej pomiary,
- datę wykonania pomiarów,
- spis użytych przyrządów i ich numery,
- liczbowe wyniki pomiarów
- uwagi i wnioski.

Ocenę końcową badań odbiorczych należy uznać za dodatnią wówczas, gdy wyniki wszystkich badań w zakresie oględzin, pomiarów i prób są dodatnie. Jeżeli w trakcie badań stwierdzono usterki, to po ich usunięciu należy powtórzyć wszystkie badania, na które usterka mogła mieć wpływ.

T.06.05.00 Raporty z badań

Wykonawca będzie przekazywać Inspektorowi Nadzoru kopie raportów z wynikami badań jak najszybciej, nie później jednak niż w terminie określonym w programie zapewnienia jakości.

T.06.06.00 Badania prowadzone przez Zamawiającego

W celu kontroli jakości i zatwierdzenia, Zamawiający uprawniony jest do dokonywania kontroli i zapewniona mu będzie wszelka pomoc do tego potrzebna ze strony Wykonawcy .

Zamawiający może pobierać próbki materiałów i prowadzić badania niezależnie od Wykonawcy, na swój koszt. Jeżeli wyniki tych badań wykażą, że raporty Wykonawcy są niewiarygodne, to Zamawiający poleci Wykonawcy lub zleci niezależnemu laboratorium przeprowadzenie powtórnych lub dodatkowych badań, albo oprze się wyłącznie na własnych badaniach przy ocenie zgodności materiałów i robót z dokumentacją projektową i ST, a koszty powtórnych badań i pobierania próbek poniesione zostaną przez Wykonawcę.

T.06.07.00 Atesty, Certyfikaty i deklaracje zgodności

Zamawiający może dopuścić do użycia tylko te materiały, które posiadają:

- certyfikat na znak bezpieczeństwa wykazujący, że zapewniono zgodność z kryteriami technicznymi określonymi na podstawie Polskich Norm, aprobat technicznych oraz właściwych przepisów i dokumentów technicznych,
- deklarację zgodności lub certyfikat zgodności z:
 - Polską Normą
 - aprobatą techniczną, w przypadku wyrobów, dla których nie ustanowiono Polskiej Normy, jeżeli nie są objęte certyfikacją określoną w pkt 1 i które spełniają wymogi ST.

W przypadku materiałów, dla których ww. dokumenty są wymagane przez ST, każda partia dostarczona do robót będzie posiadać te dokumenty, określające w sposób jednoznaczny jej cechy.

Produkty przemysłowe muszą posiadać ww. dokumenty wydane przez producenta, a w razie potrzeby poparte wynikami badań wykonanych przez niego. Kopie wyników tych badań będą dostarczone przez Wykonawcę Zamawiającemu. Jakikolwiek materiał, które nie spełniają tych wymagań będą odrzucone.

T.06.08.00 Dokumenty budowy

T.06.08.01 Dziennik Budowy

Dziennik Budowy jest wymaganym dokumentem prawnym obowiązującym Zamawiającego i Wykonawcę w okresie od przekazania Wykonawcy Terenu Budowy do końca okresu gwarancyjnego. Odpowiedzialność za prowadzenie Dziennika Budowy zgodnie z obowiązującymi przepisami spoczywa na Wykonawcy. Zapisy w dzienniku budowy będą dokonywane na bieżąco i będą dotyczyć przebiegu robót, stanu bezpieczeństwa ludzi i mienia oraz technicznej i gospodarczej strony budowy. Każdy zapis w dzienniku budowy będzie opatrzony datą jego dokonania, podpisem osoby, która dokonała zapisu, z podaniem jej imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego. Zapisy będą czytelne, dokonane trwałą techniką, w porządku chronologicznym, bezpośrednio jeden pod drugim, bez przerw. Załączone do dziennika budowy protokoły i inne dokumenty będą oznaczone kolejnym numerem załącznika i opatrzone datą i podpisem Wykonawcy i Inspektora Nadzoru. Do dziennika budowy należy wpisywać w szczególności:

- datę przekazania Wykonawcy terenu budowy,
- datę przekazania przez Zamawiającego Dokumentacji Projektowej
- terminy rozpoczęcia i zakończenia poszczególnych elementów robót,
- przebieg robót, trudności i przeszkody w ich prowadzeniu, okresy i przyczyny przerw w robotach,
- uwagi i polecenia Zamawiającego,
- daty zarządzenia wstrzymania robót, z podaniem powodu,
- zgłoszenia i daty odbiorów robót zanikających i ulegających zakryciu, częściowych i końcowych odbiorów robót,
- wyjaśnienia, uwagi i propozycje Wykonawcy,
- stan pogody i temperaturę powietrza w okresie wykonywania robót podlegających ograniczeniom lub wymaganiom szczególnym w związku z warunkami klimatycznymi,
- dane dotyczące czynności geodezyjnych (pomiarowych) dokonywanych przed i w trakcie wykonywania robót,
- dane dotyczące sposobu wykonywania zabezpieczenia robót,
- dane dotyczące jakości materiałów, pobierania próbek oraz wyniki przeprowadzonych badań z podaniem, kto je przeprowadzał,

- wyniki prób poszczególnych elementów budowli z podaniem, kto je przeprowadzał,
- inne istotne informacje o przebiegu robót.

Propozycje, uwagi i wyjaśnienia Wykonawcy, wpisane do dziennika budowy będą przedłożone Zamawiającemu do ustosunkowania się. Decyzje Zamawiającego wpisane do dziennika budowy Wykonawca podpisuje z zaznaczeniem ich przyjęcia lub zajęciem stanowiska. Wpis projektanta do dziennika budowy obliguje Zamawiającego do ustosunkowania się. Projektant nie jest jednak stroną umowy i nie ma uprawnień do wydawania poleceń Wykonawcy robót.

T.06.08.02 Księga obmiaru

Księga obmiaru stanowi dokument pozwalający na rozliczenie faktycznego postępu każdego z elementów robót. Obmiary wykonanych robót przeprowadza się w sposób ciągły w jednostkach przyjętych w kosztorysie i wpisuje do księgi obmiaru.

T.06.08.03 Dokumenty laboratoryjne

Dzienniki laboratoryjne, deklaracje zgodności lub certyfikaty zgodności materiałów, orzeczenia o jakości materiałów, recepty robocze i kontrolne wyniki badań Wykonawcy będą gromadzone w formie uzgodnionej w programie zapewnienia jakości. Dokumenty te stanowią załączniki do odbioru robót. Winny być udostępnione na każde życzenie Zamawiającego.

T.06.08.04 Pozostałe dokumenty budowy

Do dokumentów budowy zalicza się, oprócz wymienionych powyżej, następujące dokumenty:

- pozwolenie na realizację zadania budowlanego,
- protokoły przekazania terenu budowy,
- umowy cywilno-prawne z osobami trzecimi i inne umowy cywilno-prawne,
- protokoły odbioru robót,
- protokoły z narad i ustaleń,
- korespondencję na budowie.

T.06.08.05 Przechowywanie dokumentów budowy

Dokumenty budowy będą przechowywane na terenie budowy w miejscu odpowiednio zabezpieczonym. Zaginięcie któregośkolwiek z dokumentów budowy spowoduje jego natychmiastowe odtworzenie w formie przewidzianej prawem. Wszelkie dokumenty budowy będą zawsze dostępne dla Zamawiającego.

T.07.00.00 OBMIAR ROBÓT

T.07.01.00 Ogólne zasady obmiaru robót

Obmiar robót będzie określać faktyczny zakres wykonywanych robót zgodnie z dokumentacją projektową i ST, w jednostkach ustalonych w kosztorysie. Obmiaru robót dokonuje Wykonawca po pisemnym powiadomieniu Zamawiającego o zakresie obmierzanego robót i terminie obmiaru, co najmniej na 3 dni przed tym terminem. Wyniki obmiaru będą wpisane do księgi obmiaru. Jakikolwiek błąd lub przeoczenie (opuszczenie) w ilościach podanych w przedmiarze lub gdzie indziej w ST nie zwalnia Wykonawcy od obowiązku należytego wykonania przedmiotu umowy i ukończenia wszystkich robót zgodnie z dokumentacją. Obmiar gotowych robót będzie przeprowadzony z częstością wymaganą przez Zamawiającego zgodnie z wymaganiami instytucji finansujących Przebudowę Oddziału.

T.07.02.00 Zasady określania ilości robót i materiałów

Długości i odległości pomiędzy wyszczególnionymi punktami skrajnymi będą obmierzone poziomo wzdłuż linii osiowej. Jeśli ST właściwe dla danych robót nie wymagają tego inaczej, objętości będą wyliczone w m³ jako długość pomnożona przez średni przekrój. Ilości, które mają być obmierzone wagowo, będą ważone w tonach lub kilogramach zgodnie z wymaganiami ST.

T.07.03.00 Urządzenia i sprzęt pomiarowy

Wszystkie urządzenia i sprzęt pomiarowy, stosowany w czasie obmiaru robót będą zaakceptowane przez Zamawiającego. Urządzenia i sprzęt pomiarowy zostaną dostarczone przez Wykonawcę. Jeżeli urządzenia te lub sprzęt wymagają badań atestujących to Wykonawca będzie posiadać ważne świadectwa legalizacji. Wszystkie urządzenia pomiarowe będą przez Wykonawcę utrzymywane w dobrym stanie, w całym okresie trwania robót.

T.07.04.00 Czas przeprowadzenia obmiaru

Obmiar robót zanikających przeprowadza się w czasie ich wykonywania. Obmiar robót podlegających zakryciu przeprowadza się przed ich zakryciem. Roboty pomiarowe do obmiaru oraz nieodzowne obliczenia będą wykonane w sposób zrozumiały i jednoznaczny. Wymiary skomplikowanych powierzchni lub objętości będą uzupełnione odpowiednimi szkicami umieszczonymi na karcie księgi obmiaru. W razie braku miejsca szkice mogą być dołączone w formie oddzielnego załącznika do księgi obmiaru.

T.08.00.00 ODBIÓR ROBÓT

T.08.01.00 Rodzaje odbiorów robót

W zależności od ustaleń odpowiednich ST, roboty podlegają następującym etapom odbioru:

- odbiorowi robót zanikających i ulegających zakryciu,
- odbiorowi częściowemu,
- odbiorowi końcowemu
- odbiorowi pogwarancyjnemu

T.08.02.00 Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu

Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu polega na finalnej ocenie ilości i jakości wykonywanych robót, które w dalszym procesie realizacji ulegną zakryciu. Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu będzie dokonany w czasie umożliwiającym wykonanie ewentualnych korekt i poprawek bez hamowania ogólnego postępu robót. Odbioru robót dokonuje Zamawiający. Gotowość danej części robót do odbioru zgłasza Wykonawca wpisem do dziennika budowy i jednoczesnym powiadomieniem Zamawiającego. Odbiór będzie przeprowadzony zgodnie z umową. Jakość i ilość robót ulegających zakryciu ocenia Zamawiający na podstawie dokumentów zawierających komplet wyników badań laboratoryjnych i w oparciu o przeprowadzone pomiary, w konfrontacji z dokumentacją projektową, ST i uprzednimi ustaleniami.

T.08.03.00 Odbiór międzyoperacyjny

Odbiory międzyoperacyjne powinien przeprowadzić organ nadzoru przedsiębiorstwa wykonującego instalacje elektryczne. Odbiorom międzyoperacyjnym powinny podlegać:

- osadzone (zamocowane) konstrukcje wsporcze pod kable, drabinki, korytka, oprawy oświetleniowe itp.,
- ułożone rury, listwy, korytka lub kanały przed wciągnięciem przewodów,
- osadzone (zamocowane) konstrukcje wsporcze przed zamontowaniem aparatów

- instalacja przed załączeniem pod napięcie.

T.08.04.00 Odbiór częściowy

Odbiór częściowy polega na ocenie ilości i jakości wykonanych części robót. Odbioru częściowego robót dokonuje się wg zasad jak przy odbiorze ostatecznym robót. Odbioru robót dokonuje Zamawiający.

T.08.05.00 Odbiór końcowy robót

Całkowite zakończenie robót oraz gotowość do odbioru końcowego będzie stwierdzona przez Wykonawcę wpisem do dziennika budowy z bezzwłocznym powiadomieniem na piśmie o tym fakcie Zamawiającego. Odbiór końcowy robót nastąpi w terminie ustalonym w dokumentach umowy, licząc od dnia potwierdzenia przez Zamawiającego zakończenia robót i przyjęcia dokumentów, o których mowa poniżej. Odbioru końcowego robót dokona komisja wyznaczona przez Zamawiającego w obecności Wykonawcy. Komisja odbierająca roboty dokona ich oceny jakościowej na podstawie przedłożonych dokumentów, wyników badań i pomiarów, ocenie wizualnej oraz zgodności wykonania robót z dokumentacją projektową i ST. W toku odbioru końcowego robót komisja zapozna się z realizacją ustaleń przyjętych w trakcie odbiorów robót zanikających i ulegających zakryciu, zwłaszcza w zakresie wykonania robót uzupełniających i robót poprawkowych. W przypadkach nie wykonania wyznaczonych robót poprawkowych lub robót uzupełniających komisja przerwie swoje czynności i ustali nowy termin odbioru końcowego. W przypadku stwierdzenia przez komisję, że jakość wykonywanych robót w poszczególnych asortymentach nieznacznie odbiega od wymaganej dokumentacją projektową i ST z uwzględnieniem tolerancji i nie ma większego wpływu na cechy eksploatacyjne obiektu i bezpieczeństwo ruchu, komisja dokona potrąceń, oceniając pomniejszoną wartość wykonywanych robót w stosunku do wymagań przyjętych w dokumentach umowy.

T.08.06.00 Dokumenty odbioru końcowego

Podstawowym dokumentem do dokonania odbioru końcowego robót jest protokół odbioru końcowego robót sporządzony wg wzoru ustalonego przez Zamawiającego. Do odbioru końcowego Wykonawca jest zobowiązany przygotować następujące dokumenty:

- dokumentację projektową podstawową z naniesionymi zmianami oraz dodatkową, jeśli została sporządzona w trakcie realizacji umowy,
- ustalenia technologiczne,
- dzienniki budowy i księgi obmiaru (oryginały),
- wyniki pomiarów kontrolnych oraz badań i oznaczeń laboratoryjnych, zgodne z ST, i ew. PZJ,
- deklaracje zgodności, atesty lub certyfikaty zgodności wbudowanych materiałów zgodnie z ST i ew. PZJ,
- inne dokumenty wymagane przez Zamawiającego.

W przypadku, gdy wg komisji, roboty pod względem przygotowania dokumentacyjnego nie będą gotowe do odbioru końcowego, komisja w porozumieniu z Wykonawcą wyznaczy ponowny termin odbioru końcowego robót. Wszystkie zarządzone przez komisję roboty poprawkowe lub uzupełniające będą zestawione wg wzoru ustalonego przez Zamawiającego. Termin wykonania robót poprawkowych i robót uzupełniających wyznaczy komisja.

T.08.07.00 Odbiór pogwarancyjny

Odbiór pogwarancyjny polega na ocenie wykonanych robót związanych z usunięciem wad stwierdzonych przy odbiorze końcowym i zaistniałych w okresie gwarancyjnym.. Odbiór pogwarancyjny będzie dokonany na podstawie oceny wizualnej obiektu z uwzględnieniem zasad opisanych w punkcie „Odbiór końcowy robót”.

T.09.00.00 PODSTAWA PŁATNOŚCI

Podstawą płatności jest faktura VAT wystawiona na podstawie protokołu odbioru robót. Przy dokonywaniu rozliczeń obowiązują postanowienia zawarte w umowie pomiędzy Zamawiającym a Wykonawcą. Wartość ryczałtowa uwzględnia wszystkie czynności, wymagania i badania składające się na jej wykonanie, określone dla tej roboty w ST, w dokumentacji projektowej, a także w obowiązujących przepisach.

Ceny ryczałtowe robót będą obejmować:

- robociznę bezpośrednią wraz z towarzyszącymi kosztami,
- wartość zużytych materiałów wraz z kosztami zakupu, magazynowania, ewentualnych ubytków i transportu na teren budowy,
- wartość pracy sprzętu wraz z towarzyszącymi kosztami,
- wyposażenie wraz z kosztami zakupu,
- koszty pośrednie, zysk kalkulacyjny, ubezpieczenia i ryzyko,
- podatki obliczone zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Wartość ryczałtowa zaproponowana przez Wykonawcę jest ostateczna i wyklucza możliwość żądania dodatkowej zapłaty.

T.10.00.00 PRZEPISY ZWIĄZANE

T.10.01.00 Przepisy prawne

- Ustawa - Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 r. (Dz. U. 2003 nr 207, poz. 2016; Dz. U. 2004 nr 6, poz. 41; nr 92, poz. 881; nr 93, poz. 888; nr 96, poz. 959)
- Warunki Techniczne Wykonania i Odbioru Robót Budowlanych : część D - Roboty instalacyjne: zeszyt 2 - Instalacje elektryczne i piorunochronne w budynkach użyteczności publicznej
- Ustawa - Prawo energetyczne z dnia 10 kwietnia 1997 r. (Dz. U. 2003 nr 153, poz. 1504; nr 203, poz. 1966; Dz. U. 2004 nr 29, poz. 257; nr 34, poz. 293; nr 91, poz. 875; nr 96, poz. 959).
- Ustawa z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. 2002 nr 169, poz. 1386).
- Ustawa - Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (Dz.U. 2001 nr 62, poz. 627; nr 115, poz. 1229; Dz. U. 2002 nr 74, poz. 676; nr 113, poz. 984; nr 153, poz. 1271; nr 233, poz. 1957; Dz. U. 2003 nr 46, poz. 392; nr 80, poz. 717 i 721; nr 162, poz. 1568; nr 175, poz. 1693; nr 190, poz. 1865; nr 217, poz. 2124; Dz. U. 2004 nr 19, poz. 177; nr 49, poz. 464; nr 70, poz. 631; nr 91, poz. 875).
- Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dn. 10 listopada 2006 r. Dz.U. 213 poz. 1568 „W sprawie wymagań jakim powinny odpowiadać pod względem fachowym i sanitarnym pomieszczenia i urządzenia zakładu opieki zdrowotnej
- Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. 2002 nr 147, poz. 1229; Dz. U. 2003 nr 52, poz. 452).
- Rozporządzenie MSWiA z dn. z dn.21-04-2006r. DzU Nr 80 poz. 563 "W sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów" z późniejszymi zmianami
- Rozporządzenie MSWiA z dn. 22-04-1998r. w sprawie wyrobów służących do ochrony przeciwpożarowej, które mogą być wprowadzane do obrotu i stosowane wyłącznie na podstawie certyfikatu zgodności. DzU Nr 55 poz. 362
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2002 nr 75, poz. 690; Dz. U. 2003 nr 33, poz. 270; Dz. U. 2004 nr 109, poz. 1156).
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie rodzajów obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego (Dz. U. 2001 nr 138, poz. 1554).
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia (Dz. U. 2002 nr 108, poz. 953).
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie książki obiektu budowlanego (Dz. U. 2003 nr 120, poz. 1134).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. 2003 nr 121, poz. 1138).
- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. 2003 nr 169, poz. 1650).
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 17 września 1999 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy urządzeniach i instalacjach energetycznych (Dz. U. 1999 nr 80, poz.912).
- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie rodzajów prac, które powinny być wykonywane przez co najmniej dwie osoby (Dz. U. 1996 nr 62, poz. 288).
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. 2003 nr 47.poz.401).
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 1998 r. w sprawie systemów oceny zgodności, wzoru deklaracji zgodności oraz sposobu znakowania wyrobów budowlanych dopuszczanych do obrotu i powszechnego stosowania w budownictwie (Dz. U. 1998 nr 113, poz. 728) – utraci moc z chwilą wydania przepisu z delegacji ustawy o wyrobach budowlanych.
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 2 kwietnia 2003r. w sprawie wymagań w zakresie efektywności energetycznej (Dz. U. 2003 nr 79, poz. 714; nr 108, poz. 1028)

- Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 marca 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. 2003 nr 49 poz. 414)
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. 2003 nr 239, poz. 2039).
- Rozporządzenie Ministra Łączności z dn. 4 września 1997r w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla urządzeń, linii i sieci telekomunikacyjnych zakładanych i używanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

T.10.02.00 Normy techniczne

PKN-CEN/TS 54-14	Systemy sygnalizacji pożarowej. Część 14: Wytyczne projektowania, instalowania, odbioru, eksploatacji i konserwacji
PN-EN 50173-1	Technika informatyczna. Systemy okablowania strukturalnego. Część 1: Wymagania ogólne i strefy biurowe
PN-EN 50174-1	Technika informatyczna. Instalacje okablowania. Część 1: Specyfikacja i zapewnienie jakości
PN-EN 50174-2	Technika informatyczna. Instalacje okablowania. Część 2: Planowanie i wykonawstwo instalacji wewnątrz budynków
PN-EN 50346-1	Technika informatyczna. Instalacje okablowania. Badanie zainstalowanego okablowania
PN-EN 50098-1	Okablowanie informatyczne na terenie użytkownika. Część 1: Podstawowy dostęp do sieci ISDN
PN-IEC 60364-1	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Zakres, przedmiot i wymagania podstawowe
PN-IEC 60364-3	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ustalanie ogólnych charakterystyk
PN-IEC 60364-4-41	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przeciwporażeniowa
PN-IEC 60364-4-42	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed skutkami oddziaływania ciepłego
PN-IEC 60364-4-43	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed prądem przetężeniowym
PN-IEC 60364-4-443	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed przepięciami. Ochrona przed przepięciami atmosferycznymi lub łączeniowymi
PN-IEC 60364-4-47	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa.. Stosowanie środków ochrony zapewniających bezpieczeństwo. Postanowienia ogólne. Środki ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym
PN-IEC 60364-5-52	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Oprzewodowanie
PN-IEC 60364-5-54	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Uziemienia i przewody ochronne
PN-IEC 60364-5-548	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Układy uziemiające i połączenia wyrównawcze instalacji informatycznych
PN-IEC 60364-6-61	Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Sprawdzanie. Sprawdzanie odbiorcze
PN-E-04700	Urządzenia i układy elektryczne w obiektach elektroenergetycznych. Wytyczne przeprowadzania po montażowych badań odbiorczych
ZN-96:1996	Telekomunikacyjne sieci miejscowe. Przyłącze abonenckie i sieć przyłączeniowa TPSA
PN-T-06800	Sygnały: Wizyjny i foniczny
PN-IEC 574-2	Urządzenia i systemy audiowizualne, wizyjne i telewizyjne
PN-EN 50132-2-1	Systemy alarmowe. Systemy dozoru CCTV stosowane w zabezpieczeniach. Część 2-1: Kamery telewizji czarno-białej

PN-EN 50132-4-1	Systemy alarmowe. Systemy dozоровe CCTV stosowane w zabezpieczeniach. Część 4-1: Monitory czarno-białe
PN-EN 50132-5	Systemy alarmowe. Systemy dozоровe CCTV stosowane w zabezpieczeniach. Część 5: Teletransmisja
PN-EN 50132-7	Systemy alarmowe. Systemy dozоровe CCTV stosowane w zabezpieczeniach. Część 7: Wytyczne stosowania
BN-88/8994-19	Telekomunikacyjne sieci wewnątrzzakładowe przewodowe. Linie kablowe. Ogólne wymagania i badania.
ISO/IEC 11801:2011	"Information technology. Generic cabling for customer premises".
EN 50173-1:2011	„Information technology. Generic cabling systems Part 1: General requirements".
TIA/EIA 568-C.2:2009	"Generic Telecommunications Cabling for Customer Premises Part 2".